

சிவமயம்.

ஓம் மகாகணபதயே நம:
ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி துணை.

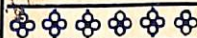
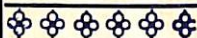
23

சக்திசரிதாமிர்த மென்னும்
ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி
பிள்ளைத்தமிழ்.

ந

ந

ஸ்ரீ ஐகத்குருபீடம்
நியாயசந்திர வேதாந்த பாஸ்கர
ஸ்ரீ வீரசேகர சுப்பைய ஞானதேசிகேந்திர
பாஸ்கர
திருவாரூர் மலர்ந்தருளியது.

Acc. 14431

Q25

உ

Acc.no. 14431

ஓம் மகாகணபதயே நம :

சிவமயம்.

ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி துணை.

சக்திசரிதாமிர்த் மென்னும்

பொருள் வைத்த சேரி

ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி
பிள்ளை த்தமிழ்.

இது

ஸ்ரீ ஜகத்குருபீடம்

நியாயசந்திர வேதாந்த பாஸ்கர

ஸ்ரீவீரசேகர சுப்பய்ய ஞானதேசிகேந்திர சுவாமிகள்
அவர்களால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்று,

சிக்கல் ஞானசாரிய பீடாலங்கிருத

ஸ்ரீ வீரமேய்யப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகளால்

சென்னை

வேவரலி பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

9—1—1926.

உ

சிவமயம்

ஓம் மகாகணபதயே நம :

மு க வு ரை .

அன்பு நிறைந்த பெரியர் ! பராசக்தியே பார்முதலுலகமும் பரமசிவன் முதலிய ஈசரும் சீவருமாகித் துலங்கல் பிரசித்தம். அத்தகைய தேவியார் எங்குமிருந்தபோதினும் ஆங்காங்குத் திருக்கோவிற்கொண்டு அருள்வர். அத்திருவருள் வழங்குந் தலங்களுள் இதுவுமொன்றாய் இலக்குமிக் கருளிய தலமாய் மிக்து விளங்கும், இதன் கண்ணெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சொர்ணபுரீசுரர்சகித ஸ்ரீ செளந்தரிய நாயகியார்க்கு ஏதாவது பிரபந்தஞ் செய்தருளவேண்டுமென வேண்டிச் கொண்டதற் கிணங்கி நியாயசந்திரரும் வேதாந்த பாஸ்கரரும் ஆகியிலங்கும் ஸ்ரீ வீரசேகர சுப்பய்ய ஞான தேசிகேந்திர ரவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வர்ணபுரீசுரர் ஸ்ரீ செளந்தரிய நாயகி அந்தாதியும், ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் செம்பொன் மணி மாலையும் இயற்றியருள அவற்றை வெளியிட்டிலேம். அவையரங்கேறிய காலந்தொடங்கி இத்தேவாலயமும் திருப்பணி தொடங்கப்பெற்று நடந்தேறி வருகிறது. இன்னும் ஒரு வருடத்துள் கும்பாபிஷேகமும் நிறைவேறும்.

இவ்வாலயம் மேலும் மேலும் விருத்தியாகிச் சகல உற்சவங்களுடன் விளங்கவேண்டும். அதன்பொருட்டு அம்பிகையின்பேரில் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் செய்தருளவேண்டுமென ஷெ ஞானதேசிகேந்திரர் அவர்களையே பிரார்த்திக்க

அவர்களும் மகிழ்ந்து அம்பிகையுழியம் அடைவுற்றதே யென வியந்து தொடங்கி ஷே பிரபந்தத்தை, சக்தி சரிதா மிர்தமென விளங்குமாறு, ஸ்ரீகாளிகா புராணம், ஸ்ரீ தேவி பாகவதம், ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணம், ஸ்ரீ திரிபுரா ரகசியம் முதலியவற்றிலுள்ள அம்பிகையின் அற்புத மகிமைகளை யமைத்துச் செய்து முடித்துத் தந்தருள வெளியிட்டனம். அம்பிகையின்பா லன்பு நிறைந்த அன்புடையவர் அனுதின மும் பாராயணஞ் செய்யுமாறு இதன்கண் முத்தப் பருவத்தி லும் வருகைப்பருவத்திலும் ஸ்ரீ தேவிகேதை பத்தத்தியாயங் களும் அத்தியாயத்திற்கிரண்டு செய்யுட்களாக அமைக்கப் பெற்றுளது. ஆகலின் தினந்தினம் பாராயணஞ் செய்து ஸ்ரீ செளந்தரிய நாயகியாரது திருவருட்குப் பாத்திரராகு மாறு விரும்புகின்றனம்.

இங்ஙனம்,

வீர, மெய்யப்ப ஞானதேசிகர்,

கோ. ஆ. பெரிய மடம்,

பொருள்வைத்தசேரி, சிக்கல்.

உ

ஓம் மகா கணபதயே நம:

சிவமயம்.

ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

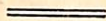
ஸ்ரீ விநாயகர் வணக்கம்.

திருவளர் பொருள்வைத்த சேரியிற் றெய்வமா
தேசிகோத் தமர்கள் வாழ்த்தத்
தேவதே வென்றுபுகழ் மூவர்கோ னவதார
தேசிகனு கந்ததேவன்,
தருவளரு சமிவனத் தேவியா ரருள்பெற்ற
தாயினுமி கக்கருணையான்
தாண்டவ னெனுந் தெருளி னாண்டவ னவற்குமரு
டாதாவு மாகியுள்ளோன்,
உருவளரு மன்பினுக் குள்ளக மிகக்கரைந்
தூற்றெடுத்த தென்னவோத
வோருபத் தரைமாத் திரைப்பொலங் காசுதரு
மொண்களிற் றைப்பணிகுவாம்,
கருவளரு மண்டகோ டிகளெனக் கதுவியுங்
கண்ணியென வேதமோதுங்
கவுரியாஞ் சவுந்தர்ய வவுரியாங் காக்கயந்
கண்ணிசெந் தமிழ்தழையவே.

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

முதலாவது

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

கொடிகொண்ட தேரின்மிசை யேறிவந் துறவினர்கள்
கூடிநிறை போர்க்களத்தே

கூடாது போரென்று நாடாத விசயனைக்
கூடுநீ வாடலென்கொல்,

துடிகொண்ட மறையின்முறை மூவாறு மோதியே
தூண்டியரு டேவதேவைத்

துங்கநா ரதர்புகழ் வங்கனைக ளுடனின்னு
தூய்மைகாட் டியவிறைவனைச்,

செடிகொண்ட பலமலர்க ளுளவினெடு தூவியே
செயசெயவெ னப்போற்றுதுஞ்

சிறியனையு மொருபொருள தாகவெணும் வீரநற்
சேகரத் தெம்பிரானே,

யடிகொண்டு பரவுமா றீன்றருளு செல்வியினை
யாரழகு நாமியானே

யாரணந் தேடரிய தேவியைப் பொருள் வைநக
ரரசியைக் காத்தருளவே.

காப்புப்பருவம்.

ப ர ம சி வ ம் .

வேறு.

தாரைக னுயக சேகர னைச்சக தாதர மாகரனைத்
தாரைதரச் சயை கந்தர தாரசு தந்தர னைச்சிவனைக்,
காரைய சாயக கங்கைய னைத்தில கங்கை தானவனைக்
கங்கை விடதர மங்கையினிடதர கயிலையனைத் தொழு
[வரம் ;
காரையி லாயியை யேவிய தேவியைக் காயமு தற்கரியைக்
காணுவர் பேணுவர் நாணுவ ராணவங் கருதா ரொரு
[தாயைச்,
சீரைய றுதருண் மாதிர மாதவ தென்னன ருஞ்சுதையைச்
செந்திரு வாணிபு கழந்திடு சுந்தரி சேவக காவெனவே.

சித்திவிநாயகர்.

வேறு.

மாசகன்ற வடியர்தின மனம்பணியு மவனை
மாமறைக ணேதிமொழி மலர்ந்தருளு பவனை
வீசுகின்ற புகணிறைந்த வீரமா தவனை
வீதிதொறு மெளிதமரும் விண்ணவர்விண் ணவனைச்
தேசுகன்றன் பூசையினிற் றினமமரு நவனைச்
சித்திவிநா யகநம்பிர ணவனையடி பணிவாம் ;
பேசுகன்று நினைதொறுமே பேரமுதே யூட்டிப்
பேணுசவுந் தரியமெனும் பிடியினைக்காத் திடவே.

முருகக்கடவுள்.

வேறு.

அம்மை சினந்து கனன்றனளா லைய நினது சென்னிமிசை,
யார்ந்த வணையை யெங்கேனு மகல விடுத்தி யென்னவுமே ;
செம்மை யறிந்த சண்முகனே சிரத்திற் சிரமே யுறைந்தவட்
குச், செல்லுங் கதியைப் புகல்கவெனச் செந்தீப் பறந்த
சேடமுக ;

மிம்மை யுததி சலத்சல நிதிநீ ராழி யூழிகட, லென்ன
வருளு மாறுமுகத் திறையைப் பணிந்து துதித்திடுவாம் ;
மும்மை மறையின் முடிகளினு முடுகி மோன நிலையுற்ற, முனி
வர் கனியுஞ் சவுந்தரிய முதல்விதனைக்கா குகவென்றே.

நா ன் மு க ன் .

புகுந்து மரையிற் றேடியபின் புரிந்துதவத்தைத் திருவருளாற்,
புதல்வர் பதின்மர் முதலாகப் புவனமேழே ழுவந்து
ளவாஞ் ;

சுகந்தந் தினிதின் வினையாடுஞ் சதுர்மாமுகனைச் சதுர் மறை
தேர், சாம்பரதாயப் பெருவாழ்வைத் தாழ்ந்துவணங்கித்
துதிக்குதுமால் ;

உகந்த குரவன் றீனையுதவி யுலகமுய்ய வுவந்தருளு, முமை
யென் னமையைக் கமையானே யுயர்ந்தோர்காணு முண்
மையினைப் ;

புகழ்ந்த தவர்க டவம்புரியப் பொருள்வைநகரி லெழுந்தரு
ளும், போதவடிவச் சவுந்தரியப் புனிதப்பொருளைப் புரந்
திடவே.

காப்புப்பருவம்.

7

தேவேந்திரன்.

வேறு.

பெரும்போர்பு ரிந்தபிர தர்த்தனற் கிததமப் பிரமமாம்
வித்தையதனைப், பேசுமுப தேசமிகு சாத்திரதி ருட்டியாற்
பெருவாம தேவனென்னக் ;

கரும்பேவி லாளனைக் கண்டகண் ணாளனைக் கமலால யத்தி
லுதவுங், கார்வாக னப்பெருந் தார்வாக னற்படைக்
கையனைக் கைதொழுதுமே ;

விரும்பே மெதொன்றையு மொன்றைய மின்றியே வீடாம
லகமென்குவேம், வீணர்கள் போக்கிலேம் வாணாக்
ணணனும் வீடுளே மென்ப ருள்ளச் ;

சுரும்பையருள் வல்லையைச் சொல்லியரு ணைல்லையைச்
சுந்தரக் கொப்புடையனைச் சுந்தரியை யந்தரியை யந்திரது
ரந்தரியெந் தோகையை யளித்தியென்றே.

திருமகள்.

வச்சத்தலத்தி லெழுந்தருளி வழங்கி யிருநால் வகையாக, வடு
வின்கனக தாரையினால் வள்ளக் கனியின் வளத்தையருள் ;
புச்சப்பொருளெம் பொலம்புரியர் பொருள்வைநகரி லெழுந்
தருளப், புரிந்த தவத்தால் வரம்வாங்கும் பொன்னின் பதங்
கள் போற்றுதுமே ;

பச்சைப்பசிய கொடியானைப் பாலைப்பயக்கு மடியானைப், பகரு
மிடையின் மடியானைப் பார்முன்னு தவும் படியானை ;

இச்சைக்கிசைந்த பதத்தானை யெளியனுளத்தி னிதத்தானை,
யெழிலின்வடிவத் திறத்தானையினிதுகாத்தல் கடனென்றே

8

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

கலைமகள்.

வேறு.

மூவிரவு சதநோற்ற முடிப்பதுமன் பத்தினிக்கு முளரியடி முடி
சூட்டி முற்பிறப்பும் பிற்பிறப்புந் ;
தாவுமண்டத் தொகுதிகளுந் தனிகாட்டி யினியறிவைத் தான
றிய நனிகாட்டுங் கலைமகடன் றுடொழுவாம் ;
ஆவிரவி மதிபூமி யம்பநல மதிலமொடு மம்பரமு மாகியவை
யாகானை யசங்கத்தான்
மேவியகம் பிரமமென மிளிர்ந்தானைச் சவுந்தரிய மெல்லியலை
நல்லியல்பான் மேலாகக் காவெனவே.

து ர் க் கை க .

வேறு.

மதுகைடப தூமிர லோசன மகிடாசுர சும்பநி சும்பரை, மத
மேமிகு சண்டனை முண்டனை வதமேபுரி சோணித பீஜனை ;
யதமேசெயு நாயகி யாகிய வடல் கோளரி மேல்வரு மாயியை,
யலரேகொடு நாளுமெய் யன்புட னடிமாமலர் பேணுது
மாணுற ;
பொதுமாமறை யோதுத போதனர் புகழேமிக வன்பொடு
மின்பியைப், புரமேபுரி மாநெறி தூளிகொள் புதுமாமரை
போதிய தேவியை ;
அதிபாதக மீர்மனு வாடிய வடியார்துயர் சேய்மைய தாயிட,
வடியேன்மய லோயிட வேயரு ளழகாம்பிகை யைத்தனி
தாக்கவே.

காப்புப்பருவம்.

சப்த மாதர்கள்.

வேறு.

விரிசிற கெகினம துறையபி ராமியை மறையாளை விடை
யிடை யடைமக தீசிபி நாகியை யிறையாளை விதிகவு
மாரியை மயின்மிசை நெடுவே லீளையாளை வி ரை ய ர
வரியினி லமருந ராயணி வளையாளை,

பரியரி யிவருவ ராகிய லாயுத முடையாளைப் பழவிழி பதுசத
கரிவரு குலிசப்படையாளைப் பழுகழு தெழுகளி காளியைச்
சூலம தணிவாளைப் பதுமம தெடுகர மொடுமடி யனுமடி
பணிவேளை.

பரனரை யரனொடு பரவிட நிரவிடு பணியாளைப் பளகிள
கிடவடி யடியனின் முடிமிசை யணிவாளைப் பரமப ரமுமில
பகிரக மிகமில் படியாளைப் படுதர மதியரு மிடுதர மிலவல
வடியாளை,

உரகரி யொடுவிரி கரியென வுறைதர வுரியாளை யுறுகினை
வுகளற வுணர்வது மறவுறு மரியாளை யுதவியும் பதவியும்
பணிகளு மணிகொள வுரவாளை யுதவிய பதவியன் முதல்வி
யை யதிதிதி புரிவானே.

முப்பத்துமூவர்.

வேறு.

இருவர்ம ருத்துவ ரெண்மர்வ சுக்களொ டரா ருதித்தர்
இனியவு ருத்திர ரேகா தசரிவ ரென்றன் மனத்தினராய்க்,
கருவுத ரத்திடை யைவகை கடையதி லெண்வகை கதுவாமே
கடையனை விடையனை யடையென வருளிய கருணைப்
பெருவாழ்வை,

10

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

அருகு கணையன் சடையினி னதியென் அம்புலி யென்சி
கையில், அவியுணி நுதலென் அரவிறை யுரனிற் புரளுத
லென்னன்னே;

கரியுரி கடியென் சகனம திடையிற் காணுதலென்னீண்டே
கழலுதி யெனநா ணகைமிகு கவினைக் காத்திடல் கண்டிரே.

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

செங்கீரைப்பருவம்.

வேறு.

ஹேரம்ப வேனம்ப வென்கணென் நின்சிணுங் கென்காதை
வன்கந்தனு, மீர்த்துத் திருக்கிண னேன்கந்த விச்சேட்டை
யென்கண்கண் முன்பெண்ணினன்;

ஆரம்ப நின்னதும் ஆனைமுக வாகுமோ வம்பவென் றும்பிக்
கரம், அளவிட்ட ளந்தனன் என்னவல் விருவரையு
மாலிங்க னம்புரிந்தே;

நீரன்பு கண்ணோர நின்றனம் பால்சோர நிர்த்தபர்த்தா
வைநோக்கி, நீர்பாரு மென்னவே யையனைக் கியமாற்ற
நீண்மகிழ்வு நீமென்னுஞ்,

சேரம்பு தங்கணிறை நீபால யத்தேவி செங்கீரை யாடி.
யருளே, சிக்கற் கடுத்தபொருள் வைக்கும்பு ரச்செல்வி
செங்கீரை யாடியருளே.

(1)

செங்கீரைப்பருவம்.

11

ராமனிற் பூமிகேள் பிஜங்கு பேரனில் லாங்கலம் பல தேவ
னில், ராஜமகி ஷம்பானு மைந்தனின் நல்லிடப் நாத நின்
பாற் பாலமோ;

சேமதிரி சூலமாம் வாமயான் நின்னன்ன சீனிதா னம்புரிசு
வேன், சேய்சின்ன வன்மாடு மேய்த்திடுவன் கின்னையான்
செய்பயிக் கந்தன்னினாற்;

பீமவுக் கிரவாம தேவனே பேழியைப் பிடிக்கருஷி பெரிது
செய்தி, பேரூகு மென்று புன்னகையுடன் பெருமனோடு
பேசஞ்ச வந்தரியமே;

சேமம்பு தைத்தெடுத்தேரும்பு ரித்தேவி செங்கீரை யாடி
யருளே, சீமுகப் பூமாதி தேவதே வேசிரீ செங்கீரை யாடி
யருளே, (2)

வேறு.

அவனித ஹந்திட லரனும யங்கிட லன்றிய தின்றூகு, மவ
னும யங்குத லணிமனை கொண்டிட லம்பிகை யருளின்றி;

யெவனுமி யைந்திட லெளிதல வென்றெணி யினியம கற்
கூவி, யெதிரிற வம்புரி சதியென வனையும் மினிதரு
ணின்சுதை யாய்ச்;

சிவனைம ணந்திடு மெனவய னேவித் திகழ்மந் தரமேவிச்
சிவையைந் னைந்துத வம்புரி தரவே திருவரு ளால்
வெளியாய்;

அவணயன் வேட்டவ ரத்தைய ளித்தவ ளாடுக செங்கீரை,
யளகைநி கர்த்திடு பொருள்வைந் கார்க்கனை யாடுக
செங்கீரை, (3)

வேறு,

சிங்கம மர்ந்தவி ளங்குயி லம்புய சிந்தா நந்தார்தஞ் சென
 னமு மரணமு நொடியினி னொடியனி சென்ற னும்பாவை;
 பொங்கு குயங்களு மங்கர மிந்துமு கந்தேர் செந்துவர்வாய்
 பொலியவு நலியகல் வரதமு முதவிய பொன்றாய் கண்
 காண;

துங்கமெ யன்புநி றைந்தவ னுந்துதி தஞ்சா னஞ்சேலென்
 றுகளில் மகளென மருவுறு வரமெனத் தஞ்சா னஞ்சார்
 பாய்;

செங்கணி தங்கவ ரங்கம மூங்கொடி செங்கோ செங்கீரை,
 சிறிய கரியை யருள் பொருள்வையில் வளர்பிடி செங்கோ
 செங்கீரை. (4)

வேறு.

சிறியநற் சிசுவாய்வ ளர்ந்தவி ரணிபரண தேவியும் நாரத
 னுறச் சிவனையே கொழுனன யுகெனத் தொழுதெழச்
 சீர்விரத நற்றிங்களில்;

நெறியினிற் செய்துதவ நீளவுஞ் சிவனையே நேர்ந்துமண
 வினைமுடித்து நிமலனுட னிமவரையி லளவிலவி லாசகக
 நிகழ்போக மறுபவித்தே;

வெறியினிற் சலதமுற வெயிலறத் துகினகிரி விரிசிகரமேவி
 வாழ வேண்டியே யரனுடன் னுல்லாச சல்லாபம் வியனுறக்
 கொண்ட மயிலே;

செறியெழிற் சிங்கார வேலற்ப யந்ததாய் செங்கீரை யாடி
 யருளே, சிவனுபொழி லுவணமயில் பொருள் வைப்
 பெரும் வாழ்வு செங்கீரை யாடியருளே. (5)

சேங்கீரைப்பருவம்.

13

வேறு.

இங்காக ரங்கிருமி கங்காதி தங்குமிரை யெங்கேவி ரும்பலி
தனை, யின்றேக டிந்திடுதி யென்றேமொ ழிந்திடினு மின்
பாம னந்தனியல்பைச் ;

சங்காரி கொன்றிடுதி சம்பாகு லேயசசி பிம்பாபி ராம
முசனாற், சம்பாதை பம்பமுத வெண்பால் சுரந்துவரு
தண்டார் குயங்க ளணியாய் ;

எங்கார ணந்துறைகள் எங்காண வம்பறைகள் எங்கேநின்
பொன்சரணுறல், எ ன் று லு மொன்றிடுவன் மன்றிடு
நம்பரம ரின்றேக மொன்று மிறைவி ;

சிங்கார வேலனகர் தங்காவ ரு ங் கு ம ரி செங்கீரை யாடி
யருளே, சிந்தாகு லந்தவிர வந்தாள் பெருங்கருணை செங்
கீரை யாடியருளே. (6)

வேறு.

நாடாது பெண்ணென்று மாணென்றும் நால்வகையை
நண்ணுது கண்ணுது பார், நானிலமும் மேனிலமும்
நன்னிலமும் புன்னிலமும் ந ம து வ டி வானபரனே ;

வீ டா து நாடவுரை யாடாது கூடியே விண்ணவரு
மெண்ணிடமிகா, வீதிதொறு மாதியாய் வாதியரும்
வாழ்த்தவே வேறறுவ தென்றாங் கொலோ ;

தேடேது காடேது தென்முகனு நற்சதா சிவதேவ னுங்காண்
டியா, தேவாதி தேவர்தொழு மூவாத பெண்ணரசி திரு
வருள் செய்வதுடனே ;

14 ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

சேடாதி செய்துதின மோடாது றுந்தேவி செங்கீரை யாடியருளே, சீவாதி மூவகையுமேவாத சிற்சொருபி செங்கீரையாடியருளே. (7)

வேறு.

உரையுணர் வின்றிய வொளியிருளின்றியவுன்று ளொன்றேயாயுனவுன வந்திடு கடபட மென்றுணர் வுந்தா நின்றாலும் ; புரையறி முன்றிகழ் திரிபுடி யொன்றது பொன்ற நின்றே தான், புரணம றிந்திடு கரணமி றந்துறு பொன்ற ளொன்றாகி ;

கரைகளி கன்றிய பெருமய வின்றிய கன்றே யென்றோதக் கருணைநி றைந்திடு மதகரி தந்திடு கஞ்சே மஞ்சேயோ ;

திரைகள லைந்திடு திருபொருள் வைச்சிவை செங்கோ செங்கீரை, தினகர னுங்குறு பொழில்பொருள் வைச்சுவை செங்கோ செங்கீரை. (8)

ஒன்றினொ டொன்று கலந்துறு கங்கையு மொன்றெமன் றங்கையுமே, யோதிடு மங்கையுமொன்றுதடந்திரை யொண்கூலங்களினால் ;

வென்றிடு நன்றொளி தந்துப டிந்தவர் விஞ்சைய நெஞ்சையருள், வீசு பெறந்திரு வேணி புரைந்திட வெண்டர ளம்பதுமம் ;

துன்றிய மரகத மணிகள்ப திந்திடு துங்காரந் திரயம், துரிசற வரடிப பாசிவ ரசிகே துடியிடை முடியாடச் ;

சென்றெழின் மேனியு கைந்திடு சிவையே செங்கோ செங்கீரை, சிவசிவ வென்பவர் சிந்தையின் சுந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (9)

வேறு.

தேடுமி ரம்பைதி லோத்தமை மேனகையூர்வசி சேர்ந்தாடத்
 தேர்நட ராஜன் சந்நிதியாடத் திருமைந் தருமாட
 கூடிடுமயன்முத லமரரு மாலுங் கும்பிடு போட்டாடக் குறை
 யறு திருவுங் கலைபுறு தருவுங் குறுநகை கொண்டாட;
 பீடறு முனிவரு மிருடிய ரெவரும் பின்பின் னின்றாடப்
 பேரண் டங்களு நாயக ரெவரும் பெரிதுற வேயாட;
 ஆடுவ ரெவரைபு மாட்டிடு தாயே யாடுக செங்கீரை, யாடக
 மென்பதி யன்பொ டமர்ந்தாய் ஆடுக செங்கீரை. (10)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றியது.

மூன்றாவது

தாலப்பருவம்.

வேறு.

தக்கன்மகளென் றுடலிருந்த தகைமை தணந்து தணவாத
 தவத்துக் கிரங்கி மேனகையின் றனிச் சேயாகிக் காளி
 யெனும்;

மிக்கபெயரைப் புனைந்தருளி விளையாட் டயர்ந்து மிளிர்குகினை
 மிகுந்தகிரியிற் றவம்புரிய மிலைந்தசிவனை மிகத்தேடி;

புக்கவமர முனிவரன்றன் பொழியுமொழியாற் சிவசேவை
 பொருந்திக் களித்தங் ககர்நிசமும் புந்தியதிலே சிந்திக்குந்;
 தக்கவிறைவி பொருள்வைநகர்த் தாயே தாலோ தாலேலோ,
 தமிழனுயிருக் குயிரான தாயே தாலோ தாலேலோ, (1)

தார சமட னொருறுத்தத் தபித்துத் தேவர் தடுமாறிச் சதூரா
னனைச் சாண்புகுந்து சற்றுமாற்றே மோலமிட,

வீர வரன்றன் வீரியத்தால் வீரிகாளி தனக்குதிக்கும் வீரகு
மரன் வீழ்த்துமென விசிகை யலரோன் றனைவிடுப்பச்,

சோரமதனுஞ் சிவன்விழியிற் றோன்றுமழலாற் றாளாகச்
சோதியவனைத் தோய்வதற்குத் தூயதவமே மேயதெனச்,

சார வுளத்திற் சிந்தைசெயுந் தாயே தாலோ தாலேலோ தவ
மெப்ப் பிரம நிட்டையரு டாயே தாலோ தாலேலோ. (2)

சிவனை விரவத் தினந்தினமுஞ் சிறந்த தவமே மிகக்குயிற்றச்
சிவனும் வடுவாம் வேடமொடுஞ் செறிந்து சிலவா
தம்புரிந்தே;

யவன்றன் னிடத்திற் றிடதரமா மன்புகாண வவண்டோன்ற
வரனை மகத்தாம் வைபவத்தி லீணந்து மணந்தின்
புற்றிடவும்;

உவமையிலனுங் காளியென வுரைப்ப வெம்பித் தவம்பம்பி
யுயர்ந்த விணின்கங் கையின்மூழ்கி யுதயமாகிக் கவுரியென;

சிவன தருத்தங் கொளும் பொருள்வைத் தேவீ தாலோ
தாலேலோ செம்பொன்மேனிச் சவுந்தரியச் சிவையே
தாலோ தாலேலோ. (3)

வனிதை யறுவர் சுரர்ந்தியும் வனியுமினிய வழிவிழிநீர்
வழக்கு மிகுத்தங் கெழிற்குமரன் வயங்கு முனதன் றென
தெனவே,

புனிதை புனித னுடன்போதப் போதமூர்த்தி தனைப்பார்த்தே
பொருத லெவன்சொல் லெனப்பரமன் புதல்வ னுனதென்
றுரைத்தருளாக்,

தாலப்பருவம்.

17

கனதங் கண்க ணீர்நிறைபக் கங்கைமுதலோர் கைதொழுதல்
காணாயாகிக் கரதலத்திற் கவினையணைத்துக் கனிமுத்தந்,
தனியத் தனிய முகந்தருளுந் தாயே தாலோதாலேலோ தநயந்
கினிய தாலாட்டுந் தாயே தாலோ தாலேலோ. (4)

வேறு.

கானிற் கருதரு தேனைப் பெறுபரை களியிற் பெருமொழியிற்
கவினைக் கரமுற சிவனிற் றரகறை கண்டனு மண்டுசுகம்,
வானிற் பொலிதர வேனைச் சொலிமுதல் வழியிற் பரு
விழியில் வரவிற் பயனற வுயவுற் றுழியர வன் கர
சங்கரனும்,

நீநிற் புழிமக னானத்தலைவிக ணிகழப் புகழ்பெறுதி நிகரற்
றனையென வகமுற் றியவனை ஞெண்டுக டொண்டுபுரி,
தானக் கயல்வயல் பொருள்வைப் பதிமதி தாலோதாலேலோ
தவளைக ளரவுக ஞறவுறு தலநிதி தாலோ தாலேலோ. (5)

வேறு.

பிருங்கிகாலர் பிழைமொழியிற் போகவதியின் மனோன்
மதினி பெரியதவத்தி லருந்தாரா வதியென் பெயரிற்
பில்குசயம்,

வரங்கண் டதனிற் சந்திரசே கரனைவரணம் புரிந்தருளால்
வயங்கும் புதல்வ ரிருவரையும் வகித்துச் சுகித்து வளர்
வளஞ்சேர்,

சிருங்கை யருளே காசிரகர்ச்செகதாம் பிகையே திருநெல்
லாய் திருநர்களரி னமுதனையே திருவாரூர்நீ லோற்ப
லையே,

தரங்கநாகை நீலாய தாகூர் தாலோ தாலேலோதருங்கற்
பகமே பெவற்றையும்பொற் றுயே தாலோ தாலேலோ. (6)

கனவிற் கண்டு பயந்தெருமை கனிய வினிய காளியெனக்
கரங்கள் பதினா றுடன்றோன்ற வரங்கள் வேட்ப வுனை
யிறுங்கால்,

எனவிற்பதத்தி லிருத்திடுது மிரம்பற் கருளிமகிடியகட்
டிறைவ னுனது வடிவான னிந்தமுறைமுன் ருவதுவாம்,
முனிவன் மொழியு முனிந்தபுரந் தானுமலை முடிந்தணிய
முதன்மையெனது பரபதத்து முனதுசிரத்தும் முற்று
மெனத்,

தனவற் கருளுந் தமனியப்பே ரூராய் தாலோ தாலேலோ
தமியன் கரியாய்க் கரியீனுந் தாயே தாலோ தாலேலோ. ()

வேறு.

புகலுல காயதம் பவுத்தஞ் சயினம் புதுவை ணவமார்க்கம்,
பூரணத் துவிதம் நகுலீ சமதஞ் சைவஞ் சோகநெறி;
ஆகலிர சேசுர மவுலோக் கியமே யக்கக் கான்மார்க்கம்,
ஆயமனு சயிமினி பாணினி சாங்கிய மரவப் பெருயோகம்;
இகலுறு மிவைகள் ஏணிய வாயினும் இனியறி வெனை யெய்த,
இளநில வணியு மிறையவ னணியே யிணையறு மென
வோதிச்;

சகலமு மெனது வடிவென வருடிருத் தாயே தாலேலோ
சதுர்மறை பரவும் பொருள்வையில் விரவுந் தாயே
தாலேலோ. (8)

வேறு

தக்கன்ம சுத்தையொ ழித்திடு முக்கிர சண்டி தாலேலோ,
தன்னையு பாசனை யுன்னுவ ருக்கரு டாயே தாலேலோ;

மிக்கபி ராமணி யாதிய வெண்மரர மேலோய் தாலேலோ,
மின்னுகா மாக்கியை யென்னமி ளிர்ந்திடு மே தா ய்
தாலேலோ ;

புக்குவே தாளப யிரவர் பூசனை பூண்டோய் தாலேலோ,
பொன்னருள் செ ய் து வரந்தரும் புண்ணிய புஞ்சே
தாலேலோ ;

பெ ரா க் கனை யும்பொருள் செய்தபொ ருள்வைத்த பூரீ
தாலேலோ, புன்னடை போக்கிப் புழைக்கரற் காட்செய்த
போதே தாலேலோ. (9)

வேறு.

கமலைக் கருள்புரி யமலைக் கொருசிறு சமலத் துலவுவனோ,
கருதற் பவமற வருசிற் பவமுறு கதியிற் பதிவுறுவேன் ;

அமிழ்திற் சுவைதரு தமிழிற் பொலிதுதி யறிவுற் றவரறை
வார், அடியர்க் கடியவ னளவெத் தகையவன் அன்ன
மன்னுறவே ;

கமையிற் புகழுமை கரிபொற் சரணுறு கருணைப் பொரு
ணயமே, கடையற் குயர்தரு நடையிற் றருமெனல் கண்கூ
டெனவாகுந் ;

தமையற் புதமிகு தமிழிற் புகழுவ ருயே தாலேலோ,
தருவிற் றருபொருள் வையினிற் றனி மணி தாலோ
தாலேலோ. (10)

மூன்றாவது தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

நான்காவது

சப்பாணிப்பருவம்.

வேறு.

வாகுவசு தேவனும் வாசுதே வன்கிட்ட வரைபாக வத
மோதினான், வருசிராத் தனுமைந்த வாஞ்சையான் மக
மாற்ற வனிபன்னி கன்னிவிழையா;

ஆகுதியின் முயலவும் அங்கணையுதித்தளவி லருள்வசிட்
டன்மாற்றவே யச்சுத்தி யும்நனும் அரசாப சரமூழ்க
வாகவினே யரையருளினால்;

ஏகுதலு மோதவே யாகியது ருதவாக்குப் பிரமுஞ்சன் ரேவதி
யுடன், இறைதூர்த்த மன்மனுவென் ரைவதன் முதலாக
வெத்துணையர் தத்தமக்கார்;

தாகவத மாகுவித பாகவத மகிமையாய் சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தாரகனை மாரகனை யீபொருள்வை யாரமே,
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (1)

நானாவ கைச்சரித நிறையிரத வாலயம் நாகதரு கனிசுவைப்ப
நண்ணு தரச்சுகன் பவவேலை யளவீனீர் நனிகடந் திடு
நசையினான்;

தானாகு மன்பினுடன் வியனுறச் சவணித்த சவணிப்பர் யார்
தரணியிற் றுண்டார்க லிப்பயம் மாண்டேகொ முக்கனந்
தணவாத தீவினையனும்;

ஈனா தருமனும் எனல்போல வின வினும் இவண்விபுல போக
நங்கி யிறைவிநின் பதமுறுத றிண்ணமா மாதலின் என்
போல்வ ரைக்கூவியே;

சப்பாணிப்பருவம்.

21

தானாக வருள்கருணை மானபறு மென்றுநீ சப் பாணி
கொட்டி யருளே, தா ம ரைப் போதுபுரை சேமநற்
செங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

மானுட பவம்பெற்று மருவியெவ் வங்கமும் மலர்வா ரிருந்த
வழியும், மரணபவ வர்ணவத் திடர்கடத் துங்கப்பன்
மன்னியு முன்றாகோ ;

தானுட லெடுத்துமென் றஞ்செவி யிரண்டினுந் தாவியே
பழிமொழிகளைத் தாருணச் சனனவினை தாண்டிலார்
மாண்டுளார் தந்தாப முந்த வந்தோ ;

வானிடவு தலைகடன் மூழ்கவும் பிரமாதி மாமறைக டுதி
தந்திட வருபரித் தலையினு லரிபரித் திடுமன்னை வாடினே
னஞ்சலித்தே ;

தானுடக் கும்பவந் தானுடங் கச்செங்கை சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தானந்த வம்பொருள்வை வானந்த ருங்கருணை
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (3)

சிரவணப் பெருமையிற் பொருளினைப் பெறுதலாஞ் சிர
வணமு மூவிதமதாம், சிரவணஞ் சாத்திகம் வேதசாத்
திரமாதி ராஜசஞ் சாகித்யமாம் ;

சிரவணந் தாமதஞ் சமரமொடு பரகறை செப்பவையு முத்த
மாதி சென்மமறல் தன்மமுறல் போகமுற லென்னவாந்
தன்னதும் பொதுபிறவதாம் ;

அரவணக் கரததா யிகளுடன் னரியுடன் னமரிலே யகனிமித்
தம், அன்னைகதை வினவிடின் அருள்வளரும் அருண்ஞான
மாமென்ப வருள்புரிகுவாய் ;

சரவணப் பெருமனைத் தாங்குங்க ரங்கொண்டு சப்பாணி
கொட்டி யருளே, சலசமொத் திடுக ர ஞ் சிரம்வைத்த
பொருள் வையாய் சப்பாணி கொட்டி யருளே. (4)

வேறு.

எங்குநி றைந்தப ரம்பொரு ளாகிய வீன்பே யன்பாரும்,
இன் செரன் ம டந்தாய் கஞ்சமெ முந்தா யெஞ்சா
விஞ்சையளே ;

பங்கஜ னங்கஜ னெங்குஜ னும்பணி பஞ்சார் செஞ்சரணே,
பந்தம கன்றொழி சிந்தனை வந்தெழு பண்பீ தண்பாவாய் ;
சங்கைய றும்படி செங்கையு றுங்கனி தன்றே சொன்றே
தான், சம்பிரமஞ்சக நம்பியு ணர்தரத் தண்டாமண்டரு
டாய் :

கொங்கைகள் பொங்கவ ருங்கரி யுண்கருள் கொட்டுக
சப்பாணி, கொண்டனி ரம்பிய பொன்பதி யம்பிகை
கொட்டுக சப்பாணி. (5)

வேறு.

காதேபி றந்துவெறுந் தீதேபு ரிந்திருவர் சாள் நினைதருள்
பெறு, காணும்கு கப்பிரமன் வீணன்ம கப்பெருமை
கானேரெ னக்கழறவும் ;

வேதாவ ரிப்புகுத வோதாத ரிப்பதில னாதாயெ னப்புகழவும்,
வீரிய ரப்பிரிய சூரீ யரியைவழி காரீ யருளவரி யாங் ;

கீதாரி யோனும்பஞ்ச மோதாச கத்திரங்கள் கீழாகவாழ
வுமையைக், கீதம்பு ரியவரு ணீதம்பெ றவரமுங் கேதந்து
ருவினெனே ;

தாதாவ ரிக்குமரு டாயே பொருள்வைநகர் சப்பாணி
கொட்டி யருளே, தாளேம றக்குகில நாயேற்கு ரியகதி
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (6)

வேறு.

விதுவணி பரமன விட்டுணு விட்டப ரம்மேட்டி வியனுற
வடியிலு வப்புற நெக்குவி தித்தோத
முதமுறு கவுரியிலக்குமி கற்குமு எத்தானே முறைமுறை
யருளிய மைத்தவ ளற்பந கத்தாவிற்

சதசத வளவின்மு முப்புவ னத்தையு றக்காட்டிச் சனிபுவ
னமதுதி சத்திதி தித்திச ரித்தாடும்

பொதுமத கரியைப் பயந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி
பொருள்வையி லருளுமி ளம்பிடி கொட்டுக சப்பாணி. (7)

வேறு.

பஞ்சவி தஞ்செய்கி ருத்திய முற்றொரு பற்றுத லும்மில
ளாய்ப், பலவித வேஷவி லாசகுதூகலம் பண்ணுறு பண்ண
வியாய்,

எஞ்சல்கு ணஞ்சகு ணத்திலி ருத்தியி னைப்பற முற்படு
வோர், இறைவிகி னறிவுறு மனமுறு மெனமறையேத்தம
கத்துவமே;

செஞ்சர ணங்கன காங்கத மஞ்சலுஞ் சீர்மகு டந்திகழ்ச்,
செயமரை முகிமுயர் குயமருள் கயல்விழி சிந்தனை
வந்துதவுந்;

குஞ்சர ணங்குந் தைத்தரு பொற்புமை கொட்டுக சப்பாணி
குறுகினர் கழவினை பவதவ மணையனை கொட்டுக
சப்பாணி. (8)

வேறு.

காசிரா சன்குமரி கல்யாண நாடியே கண்ணக லீடத்தி
 னின்றுங் கவிகைமுடி மன்னவர் மன்னவுங் கன்னியுங்
 கருதுநற் காட்சியானே;

யேசிரா சன்னெவனையும்வேட்டிலே னிடரி லிமயமா வல்லி
 காப்பள் என்றிடத் தந்தையு மன்றிரவின் மணமுற்ற
 விறையவரெ முந்தபோது;

தேசரா சிப்பொலிவ தெத்திசையும் வீ ச வே சிங்கமேல்
 வந்துதவியே தேவாலயங்கொண்டு காசியிலயோத்தியிற்
 றிகழுமெய்த் தேவியுமையே

தாசராசர்க்குதவு செங்கரங் கொண்டு சப்பாணி கொட்டி
 யருளே, தாசனிவ னும்மென வருள்புரித றகுமென்று
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. (9)

இருவருட முதறசச் சம்வற்ச ரம்வரையு மிளமின்குமாரிதிரி
 மூர்த், திகல்யாணி ரோகிணீ காளிசண் டிகைசாம்ப
 வீதுர்க்கை சுபத்திரையென;

வருமுறுகண் மிடிபகை வதையாயுள் வளருகை மாதங்க
 மகன்முதலவும், வண்கல்வி வெற்றியின் பயிசொரிய
 மன்னர்மயல் வன்றெழிற் சாதகமொடு;

பரவுலக சுகம்வாஞ்சி தார்த்தம்ப யந்திடல் பறந்திடும் நோய்
 களெனவே, பகருமந் திரமுடன் னவவிரவி லன்பறப்
 பாதங்கள் பரவ வருள்வாய்;

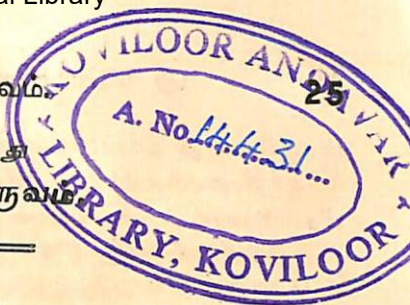
தருவருடு சந்திரன் மந்திரப் பொருள்வையாய் சப்பாணி
 கொட்டி யருளே, தாயுனது வடிவமாம் யாவுமென
 வெண்ணீ சப்பாணி கொட்டி யருளே. (10)

நான்காவது சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்

ஐந்தாவது

முத்தப்பருவம்

வேறு.

வேதவிறைவன் சுதனிலது விலகலிலது வேதனைதான்,
விமலையருளைப் பெறுதிரென விண்டுவிளம்ப விண்ணோரும்,
கோதிவத்தைக் குறிபேணக் குமரிவயவ் வனமாதா
கோடி கோடி யிரவிமதிசூழமி யெழுமின் னொளிமேவித,
தாதுபுரையுமதாமொடுந் தரணிக்கனக தாடங்கஞ் சல
சலெனக்கிங் கிணிமுழங்கத் தனிமே கலையி னெடுந்
தோன்றி,

மோதமுறநீர் விழைந்ததென மொழிவாய் முத்தந் தருகவே
முத்தநகையும் வைத்தபொருளு முதிர்வாய் முத்தந்
தருகவே. (1)

தேவரிறைவி தனைக்காணாத் தெருமந்தலமந் தன்புமிகாத்,
திரண்டமறைகண் மொழிகளிணற் சிறந்தபூசை பறந்தியற்ற,
மேவுங்கவுரி யிமமலையின் மின்னார் தன்னேர் சொன்னயற்கு
மிலையின் குமரன் மிளிர்ந்து மதுமிடைக்கு மிடுக்கண்
படுக்குமென,

ஆவியனையா யாரணங்க ளறையும்பொருளை யருடியென
வமுதமுவுட்ட விமமனற்கங் கருஞ்செம்பவளந் திறந்தருளி,
மூவர்மொழிக்கு மூலமென மொழிவாய் முத்தந்தருகவே
மூடலோட வருள்பொருள்வை முத்தே முத்தந்
தருகவே. (2)

பிரமமெனது நிர்வசனம் பிறங்காமாயை காரணமாம் பெரிய
பகுதி தவந்தமமாஞ் சத்திவிமரி சையஜைமுதல்,
விரமமிலையான் சுயவொளியா யழியேன் பரமப்பிரேமைய
னான் விசுவமசத்தா தலினசங்க னிறைந்தோன் ஞானவடி-
வேயான்,

கருமமுதலாங் கருவிகள்கொண் டுலகையெழுப்புங் காத
லுடன் கருதல்கிரியை வருதரஹ்ரீங் காரமனுவாச் சிய
மாவேன்,

பரமநிலையை யிங்ஙனருள் பணிப்பாய் முத்தந் தருகவே
பரமன்விடவெப் பகற்றொபொருள் வைப்பாய் முத்தந்
தருகவே. (3)

விண்ணுமநில வனல்புனலும் விரியுந்தரையு மொலிமுதலா
விலிங்கங்கலப்ப விராட்டுவரும் விமலத்துளமும் விழிமுத
லாம்,

நண்ணும்ரஜசிற் றொழிப்புலனு முயிர்ப்பும்நாடிற் பகுதியிரு
நாட்டமாக வீசாதி நனவின்விசுவா தியுமாவர்,

கண்ணுமுயிர்கட் கறுக்கிரகங் கருதியீசன் பலவகையாய்க்
கமமுமெனதாற் றலைக்கலந்து கருணைமிகவும் யானுஞற்றப்,
பண்ணுமெனநன் கருளுந்திருப் பவளமுத்தந் தருகவே பதி
யப்பதியர் துதிபொருள்வைப் பதியாய் முத்தந்தருகவே. ()

வேறு.

விதிதமுறுமிவை யறிவதலவிலை வினவலயலென மனனினால்
வி மு வ மு மு வ து மெனதுவடிவென விமலமதியினி
லுணர் திநீ.

பொதிதலெனையல தெதுவுமுளதெனல் புதிதுகதியதி
லாமையின் புகலவெமதமை முழுதுறினதுள புரையதறு
முரு காணுமா,

முதிதையருளென வி ர வு ம ம ர ரு மொழிகொள்விழிகள்
ரும்பவே முனிவர்கணநிறை யினியவுருவினை முழுதும்விழி
கொள வுதவியே,

முதிதமருளனை மொழியுமெழில்கனி முதல்விபணிமணி
முத்தமே முடிவெனையுமொ ரடியெனெனமிடி முடிய
வருள்பொருள் முத்தமே. (5)

முடிபொனாலகிர விமதிவிழிதிசை மொழிகொண்மொழி
மறை முளுகான் முனெழுவளியுல கிதயபிருதிவி சகணநப
நபி யுரதலம்,

சுடருவளைகள் மகமுமுதல்வனி சுமுகமெயிறது மெமனெனா
சுகடலகடெலு பசலநதிசிரை சுதையன்மனமர கரணமாந்,
கடியினதவகை யதலமுதலன கரமொடலைபதமாயிரந் கதிரு
முருவினை யமரரெதிர்பெறு கதறமிகநிறை கருணையான்,

முடிபினுருமறை முறுவலெழின்மொழி முதியைபணிமணி
முத்தமே முனிவரனுதின மனுவையுனுதன முகருநகரி
செய் முத்தமே. (6)

அருகுமறமெவ ணளவிலுருவெவ ண ளி யி ல ரு ளி ன
னணுகுமோ வளவிலறமற மனைவருணைவருய் யறிவிலமை
பவர் கமைவரே.

உருகன் முதலன வருகமுணர்வுற வுணர்வுமுழுதென
வுணர்தியா னுயருகுருவடி பரவவவர்மறை முடியை
நொடியினி லருள்வரே,

28

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

பெருமதுகொடு பிரமமகமெனல் பெறுதலுறுதியுமறுதி
யாம் பிளிறுதிரயமு மொழியவருசுகம் பெரிதுபெரிதெனப்
பேசுவாய்,

முருகன்கரிமுகன் முலையையுணவணி முரலிபணிமணி
முத்தமே முரலிகரனான் முதல்வர்பணிபொருண் முதல்வி
பணிமணி முத்தமே. (7)

வேறு.

பஞ்சகோசங் கடந்துபரம் பிரமமாயி னுங்கவனும் பகரு
மஜனித் தியன்சாச வதன்புராணன் படிநில்லான்,
அஞ்சிலணுவுக் கணுவாகி யரிய மகத்தின் மகத்தாவன்
அகத்திற்றையே தெளிவாக வலைவிலாம லமைகாண்பான்,
நெஞ்சைப்புலனை நிறுவாதான் நிதனங்கதுவு நிறுவுதற்காய்
நிகழும்பீஜ மந்திரவக் கரமாந்திரய நிகழ்த்துகெனச்,
செஞ்சொன் மிழற்றந் திருப்பாவாய் சிரித்துமுத்தந் தருகவே
செல்வர்க் கினிமைதரும் பொருள்வைச் சிவையே முத்தந்
தருகவே. (8)

வேறு.

இமவிறை யொகமெது வருளென யமமுத லிற்பெறு சிற்
பாவம் இயமமு நியமமும் பதுபது வகைகளி ருப்பது
பற்பாதி,

சமமுடல் வளிவிடல் கொளன்மிட லரியச கர்ப்பவி கர்ப்ப
மதாம் சபமுட னபமுடன் றலனடல் புலனடல் சத்ய
பிரத்யாகா,

வருகைப்பருவம்.

29

ரமிதய களநசி புருவிடை சிரமிசை ரத்நமி யத்நந்தா ரணை
 ம்ன மருதுறல் கருதுறல் சமமுறல் ராகத் தேகத்தே,
 முமைமுலை யுமையமை முதுபொருள் வைநிதி முத்த
 மளித்தருளே முழுவது மிமமலை தெளிதர வருளனை முத்த
 மளித்தருளே, (9)

வேறு.

வன்னிச்சு மும்நையினி டைப்படுவிசித்திரையின் மத்தியினில்
 வாழுஞ்சயம், மாயையின் பீஜஹ்ரீங் குண்டலிசு வாதிட்ட
 மாமூல வாதாரமாம்;
 மின்னிப்பன் மணிபூர மிளிர்மேல நாகதம் விசுத்தமாஞ்
 ஞாசக்கிரம், மேற்கயிலை ரோதிநி சகஸ்ரார சக்கிரம்
 பிந்துபர மான்மா விடம்;
 பின்னப்ப டாமலுயிர் தடையாக நரைமரண பீடாப யம்
 பேதுறும், பீஜமந் திரமுடன் யோகமே பேணுறுக
 பிரமமே பெறுபேறதாம்;
 முன்னர்ச்சு ரர்க்குமி மன்னற்கு மொழிமுதல்வி முதுபவள
 முத்தமருளே முருகுக்குமுறுகுமத வறுகுக்கு மருள்
 பொருள்வை முழுமூல முத்தமருளே. (10)

ஐந்தாவது முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆறுவது

வருகைப்பருவம்.

வேறு.

அக்கரப்பிரமமதி லக்கியம்பிரணவம ருந்தனுச் சரமாத்நுமா
 வகமுகந் தனிநின்ற டைந்திடிற் றனதுமய மதிலந்தரிக்க
 மதி

30

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

மிக்கதைத் தெரிமினிரு தயகமல பிரமபுர விண்ணிற்றெ
ரிந்துகொண்டால் விலகுமிரு தயதுயர மையமெவ் வினை
கனும் மிளிருமழு தானந்தமே;

அக்கதிரி லக்கினிய ருக்கனில வுடுமினலு மலர்தரா வந்த
ரொளியும், அதுகொடிவை யெவையுமொளிர் தருமென்ன
வன்னைநீ யருள்பொழிந் த்னையடியனேன்

வக்கிரத் துள்ளத்தவ் வக்கரம தெள்ளினேன் வாழ்விக்க
வெளிவருகவே, வழதிக்கு மகனென்ன விழுதிக்கு விஜயஞ்
செய்வளர்பொருள்வை வளிவருகவே. (1)

வேறு.

இருமைவெருவாகு மொருமையருவாகு மெனமுயலுவார்க
ளுளமதே யிலமதெமதாரு மலதுகயிலாய மெவனு
மில் மீதை யுணரவே,

தருமகுலமீளு மருமையனை யாளு தரையுமறமுளு மெனவுணர்
தநயரொடுசீட விரயர்பெறலாகு மலதொருவர்பேண் றகு
மதோ,

மருமமகதேவர் குருவெனவரேவன் மருவலருணீத மலது
கேண் மகவனனியோத வதமதமதாதல் வருமறையில்வாசி
வதனமே,

வருமையதுவான வெருமையதுமானி மருவவரு மாயி வரு
கவே வளர்பொருள்வைமேவி யுளமெனதுமேவி வருக
வெழின்மாது வருகவே. (2)

வருகைப்பருவம்.

31

வேறு.

அன்புமெனது திரிவிதம் தாகும்பரம் வன்பினைக்கேள் அன்
பென்குணத்தைச் செவிகோட லரியநாம மினிதோதல்,

இன்பகுணரத் நாகரமா மெனையேவினைத லெதையுமெனா
தென்னைத்தன்னை யென்னவுல கெவற்றினூடு மிலங்கலு
ணர்ந்,

தென்புகுளிநு மன்பதனா லெவைக்கு மினிதேய்ந் திருகண்ணீ
ரிளகிக்களகற் கதனாகி யாடிப்பாடி யெனவருளி,

முன்பன்றனக்கு முருகனுக்கு மிதமே வருகவருகவே, முதிய
பொருள்வைச் சவுந்தரிய முதமே வருகவருகவே. (3)

வேறு.

நுகருவினைமேவி நுணுகையறியார்கணுவலுமணிதீப மணு
கியே நுகருவார்கள்போக நுதியின்மதியாவர் நுணுகை
யுணர்வார்க ணுகர்விலார்,

பகருகளமேவுபணியென வுபாதி பணியவுணர்வார்கள் பர
பதம் பரமவயிராக முறவுணர்விலார்கள் பரமவுலகேகி
வருகுவார்,

மகருகமெனாமன் முயல்க மகதாக மரியின் மதுடாக மருவு
மோ மதிமுதலவாக மருவ லருவாகு மதியெனவுமோதி
யருளாய்,

நகருமதிமோதி யகன்மனையிலாத நளிநுகர்நாரி வருகவே
நனியணிகள்பேணி நவில்செய்திருவாணி நவகவினின்
காணி வருகவே. (4)

வேறு.

கோலாமாது துலசைபுரஞ் சுவாலைமுகியும் விர்தியமும்
 குரண்டலன்ன பூரணமும் காஞ்சிகனகற் பீமைமறை,
 நீலாம்பிகையும் பூநகரும் நேபாற்காளி புட்கரமும் நீலா
 சீன மீனும்பா நேயிபுவனே சரித்தீபம்,

கோலாகமலை காமாக்யை குமரிகாலங் கேதாரங் குருக்கேத்
 திரமு மவிமுக்தங் குவிந்தஞானி யிருதயமென்,
 வாலாயருளுந் தலங்கள் பல வழங்கு மொழுங்கே வருகவே
 வளங்கொள் சுவர்ண சவுந்தரிய மாதாவருக வருகவே. (5)

வேறு.

ஆடவரு மடவாரு மார்த்தரவா நந்தகரவந்ததிரு தியைமுத
 லவா யங்காரவாரசக் கிரசோமவாரங்க ளாநடனபிர
 தோஷமும்,

தேநெவ விரவுகளுந் தேவியர்ச்சனைசெய்து தேன்பாற்பழஞ்
 சேரலாம் தேருற்சவம்முதற் பலவுறசவஞ்செயச் செறி
 வரெஞ்சாபுச்சியம்

பாபெடுமடியவர்க் கன்னதானத்தினுடன் படதானமாதி
 செய்யிற் பரையென்றன்றிரு வுளங்க றையும்பலங்கோடி
 பாசிப்ப மென்றருளியே

மூடவரு நன்மைபெற வருள்சவுந்தரியவதி முன்வருக முன்
 வருகவே மோனநிலை தனிலெளியன் முன்னிற்க முன்னுத
 வும் முளரிகளிதரவருகவே, (6)

உள்ளினும் வெளியினும் பூசையிரு வகைமறைத் தந்திரத்
 தொண்மூர்த்தியான் உற்றனந் தஞ்சிரஞ் சாணங்க னை
 னங்க ளுள்ள வெங் குணமணவிடா,

வருகைப்பருவம்.

33

மெள்ளமெள்ளத்தியா னம்புரிந்தென்னையே மேலான கதிய
தாக மிகவுநம்படியரைக் காப்பதே யெமதுபர மேலான
தருமமாகுந்,

தள்ளரியவெமதுமொழி வேதங்களாதலிற் றன்மார்த்தநன்
மானமாஞ் சருவாசையுந்தணந் தெம்மையேசுரணெனச்
சார்தியென் றருள்புரிசுவாய்,

முள்ளியுங்கள்ளியு மெள்ளிசின் பணிசெய்வர் முதமருளவே
வருகவே முன்னின்ற மெய்யப்ப ஞானதே சிசுன்மகிழ
முத்தம்மை நீவருகவே. (7)

சகுணகரு ணபூர்ண தருணியரு ணுருணச் செளந்தர்ய சார
சீமாச் சர்வாங்க சுந்தரசி ருங்கார ரசபூர்ண சததபக்
தார்த்தி காதி,

சுருணமுகி யம்பிகை பாசாங்கு சங்கொண்ட சுந்தரா நந்த
ரூபி சுத்தமாஞ் சித்தத்து ளித்தகைய தேவியைத் துரிதமற
வேகருதலாம்,

விசுவாந்ஸரி வாரந்த மெய்யுளந் தங்கவே விரியெவையு
நினைவாகவே,

விலயம்பு ரிந்துநீ சேடித்து நிற்பியென வெகுவாக மிகவருளி
னாய்,

வகுளமல் லிகைமுல்லை சண்பகங் கொண்டுன்னை வந்திக்க
முன்வருகவே வதனகர்ப் பூரதாம்பூலங்க மழ்பொருள்வை
வாசியென் முன்வருகவே. (8)

காலையில்வி ழித்தவுட னுச்சியிற் பற்பமது கற்பித்த திற்குரு
வினைக் கற்பித்த ருச்சித்த ருட்குண்ட லித்தேவி கருதிய
தன் சிகைமத்தியிற்,

சாலவொளிர் சத்தைச்சு கத்தைத்தி யானிக்க சங்கற்ப ந்யாச
முற்றிச் சததசிவன் முதலதீ தமதான வெந்தமைத் தனி
மனம் பூசிக்கலாம்,

மேலதுவெ ளிப்படப் பீடமேன் மேலான மின்னுமுப சாரங்
கொளா வேதமந்திரமகா வித்தைமந் திரமதால் விமலபூ
சனைபுரியலாம்,

மாலதறு மென்றமுத வல்லிநீ மதியருள மலையரையன் முன்
வருகவே மாசற்ற தேசிகர்க் கருள்பொருள்வை மாசிலாய்
மாசுளேன் முன்வருகவே. (9)

வேறு.

வடுக்கும் பிறர்க்கும் பாமரர்க்கும் வாமைமதியி லுணவருத்தி
வணக்க மனத்திற் புரிந்தெவையும் வழங்க ஹிருல்லே
கந்தனைக்கொண்,

டடக்கமதனின் மற்றவைகள் அரியகுருவை யன்புமிக வருச்
சித் திங்ஙன் றிரிபுவன வழகிக் காட்பட் டமர்பவர்க்குச்,
கிடைக்கற்கரிதென் னெவ்விடத்துமெந்தனான்று மெப்பொரு
ளும் கிடைக்கு முடற்பின் மணித்தீபங் கிளர்ந்து சுகிப்ப
ரென்றருளி

யொடுக்கி யுருவை யறிவாக வொளிநு மெழிலி வருகவே
யுரைக்கக் கீதை சீடருக்கென் றுரைக்குந் திருத்தாய்
வருகவே. (10)

ஆருவது வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

35

ஏழாவது

அம்புலிப்பருவம்.

இந்துவளர் சடையிலென வெண்ணியோ வெண்ணணியி லிவ
 னுமொரு மருகனென்றே இவன்விழி யெனக்கொடோ
 வின்றெய்வ மின்மனக் கென்றுதானே னுதல்கொடோ,
 சிந்தைகட கக்கதிப னென்றுதா னோவினிச் சேர்மதிய மாதல்
 கொண்டோ சிறுகலையெ னக்கொடோ சிறுவனது செய்கை
 யைச் செப்பா திருப்பவோ தான்,
 மந்திரம தொடுகோச லத்தினில் வாழ்வணிகன் மகவா னயன்
 னரியரன் மகிழ்விசுவ மித்திரன் மித்திரன் காகுத்தன்
 மருவநவ விரவி றவமே,
 வந்தவென் னன்னைபுன் றன்னைமன்னச்சொனா ளம்புலீ யாட
 வாவே யழகொழுகு கலியாண சுந்தரியு டன்பேசி யம்புலீ
 யாடவாவே. (1)

எக்கலையு நீபெறுத லாதலொன் றேவல்ல வெக்கலையு நீபெறு
 தலாம் இரவிமுன் னீதிறற் லில்லையெனி னும்மிரவி யினிய
 நின் கண்ணாகலாம்,
 தக்கனூரி னைக்காணி லஞ்சறுவ னெஞ்சுறுத் தலைமையது
 நின்றக்கதாம் தாயுடன் வந்துவினா யாடிடின் னீசெய்த
 தாய்தோட முந்தணருமால்,
 புக்கசுரர் சுரகணந் துயர்தரும் பூவைப்பு ரந்தருளெனப்
 போற்றவும் போயின்யாம் விண்மவும் போதுமென்றருள்
 செய்த புன்னகைத் தேவியுன்னை,
 யக்கள்வா வென்றன்பி னோழைத் திட்டனள் அம்புலீயாட
 வாவே அழகிகலி யாணசவுந் தரியநா யகியுடனம்புலீ யாட
 வாவே. (2)

36

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

ஞானதே சிகனென்ன வீரஞா னேசனாய் நண்ணிநங் குறைக
 னெல்லாம் நாடாது குணமென்று கொண்டவண் டப்பிரா
 னாலிலே செய்தலீலை,

வானதே சத்திருந் துற்றதுங் கழிலையிலும் வந்துநீ யுற்ற
 தெல்லாம் வகையாக வேகூறி மிகையாய்வி டாமலொரு
 வாறுகவே செய்யலாம்:

போனதே யானசிசு வென்செய்கு வேனெனப் போயதிலை
 சம்பிரனெனும் பொய்யசுரன் மாயையீ ரெட்டதனில்
 வந்துறும் புந்தியிற் கவலலென்ற,

ஆனதே சாலுமெனு மடியர்தந் தாயுடன் அம்புலியாட
 வாவே ஆடகச் செல்விபுகழ் தேடகச் செல்வியுட னம்பு
 லியாட வாவே, (3)

அறிவுருவ வம்மைபுட னாடவே வருதியெனி லறிவுருவ மாகி
 நீயும் அரிதிலெத் திருசியமு மவிர்விக்க லாமந்த வரவையு
 மவிர்விக்கலாம்,

குறிபெறுத லின்றியே குலவலார் திரிபுடியுங் கூடாமலே குந்
 தலாம் குவலயம தாகலாங் கவலைய மேகலாம் குளிர்மதிய
 தாய்க்குலவலாம்,

செறிவுறப் பிரமாதி தேவரும் பணிகின்ற தேவியிவள் சிவ
 மங்கலை சித்தின்ப வடிவாக வேதெரிந் திடுமன்பர் சித்த
 மக லாதிருப்பாள்;

அறுமுகவ னறுமுகன் விளையாடு மம்மைபுட னம்புலியாட
 வாவே அளகைக்கு நிகரான பொருள்வைக்கு மன்னைபுட
 னம்புலியாட வாவே, (4)

கலையுளாய் கலையிலாள் கலையிலாய் கலையுளாள் காயமுள்ளா
யஃதிலாள் கறையுளாய் கறையிலாள் கங்குலுண் டஃதி
லாள் கதிரவன் முன்னிற்றிலாய்,

அலையுமங் கவணையு முன்னையும் மின்னையும் அக்கினியை யும்
முடுவையும் அறிவனெம் மம்மையஃ தன்றியும் மாந்தரத்
தரியவொளி யையுமறிகுவாள்,

நிலையன் னகரமாம் நிகரிலரி யுகரமாம் நீலகண் டன்மகர
மாம் நிமலையோ வர்த்தமாத் திரையளாய் மூவர்க்கு
நின்மலநந்த மருள்வாள்,

அலகிலா விவ்வகைய வந்தரம றிந்துநீ யம்புலியாடவாவே
அந்தமில் சவுந்தரிய வரியநா யகிபுட னம்புலியாடவாவே.

எங்குறிறை தருமிவள் தங்குவா னதனினீ இன்ப நிவ டுன்பமி
யைவா யென்ற பூதத்திலுரு விந்துபூ தந்தருவ ளின்றுகா
லந்தெரிவ தோர்,

தங்குநிகழ் வரவெதிர்வு தஞ்சமா யறிவளிவள் தந்தைதாய்
வந்துபோவாய் தந்ததெவ ணந்தமெவ னென்றுமிவை
தண்டிலாள் தண்கருணை வந்ததென்ப,

மங்கமகி டாதியவர் பொங்குசிவ புங்கவர் வந்தவொளி மைந்
துபதி னெண் வண்கரமும் வெண்முகமுங் கண்மைபிதழ்
செந்தழலி வந்திலையே லெந்தகதிரீ,

அங்கனை க ளன்னையென வருடரும் மன்னையுட னம்புலியாட
வாவே அந்தமறு சுந்தரம மைந்தமுத வல்லியுட னம்புலி
யாடவாவே.

38

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

வேறு.

மனையறிந்தென தனையுவந்திட வந்துநின்றனை யாயிடின வழி
தருந்திற னலம்விரும்புறும் வருவிசாரணை மானசம்,
தனுவருந்தனை யறிவுறும்பொரு டனைமறந்திடும் வாதனை
தணருமுந்தறு துரியகாமிவை தணர்திவந்திலை யாயிடின,
அனையசங்கரன் வதனபங்கஜ னளவறுங்கர சங்கரி யழகு
சௌமிய தனமெனும்படி யறிதி நெஞ்சினி லஞ்சிநீ
வனையரும்புகள் குடஜமென்றவள் வருகவென்றதும்
வருகவே! வளநிறைந்திடு பொருள்வையம்பதி வருகவம்புலி
வருகவே. (7)

வேறு.

பாட்கலனுந் துர்த்தானும் பஞ்சுபடல் கண்டும் பாமதிநீ
யம்பிகையைப் பாறனல னோசான்,
தாட்கமலங் கொண்டுதிருச் சங்கடாசர் வாணி சர்வரோக
நாசிவிஜ யாதயர ஹாரீ,
வேட்கைதருந் காத்யாய நீபீமநயநீ வியன்முனிவ ரோதி
யதை விதுநீயு மோதி,
ஆட்கொளும்வீ ராரியனை யருளும்மமையோடு மப்புலிபு
கழ்ந்துவினை யாடவருவாயே (8)

வேறு.

தேசமிக்கவ னென்றெனை றீதுகாண் டேவிசித்தரு சீரடிமே
யவத் தேவதேவ னருளிலனாயிடிற் றேசதெங்ங னுனக்கிது
காறுமே,
பாசமொக்கணி மொக்குளெ னத்தெளி பார்வதித்தயை
பார்த்திடி லார்த்திடா பாகன்மற்றவர் பானமு மேன
லிற் பாடுகின்றவண் மாமியின் பானமே,

மாசுசிக்குர தாமிரர் மாயவே மாபிடால வசிலோமர் மாயவே
 மாலியற்றிய மானினிமாகிட மன்மதன்வர வாதமதாகவே,
 யாசைகக்கெனு மம்பிகை யன்புறு மாடவம்புலி வெம்பன்
 முன் வந்திடே ஆடகப்புதை யற்பதி யம்பிகை யாட
 வம்புலி வந்திடு வந்திடே, (9)

வேறு.

துன்மகி டாசுர மர்த்தனி ரம்யக பர்த்தனி சைலசுதை
 தோதக மாதக பாதக சாதக தூளிவிழைந்திலேயேற்,
 கன்மக மார்க்கங்கதியதன்நீர்க்கமுங் கண்டதும் விண்டது
 பார் காதிட வாதிட வேதிடு மாதிடர் காலியலைபோலும்,
 வன்மகு காரிய காரணம் வாஞ்சியா வம்பிது துன்பமிதே
 வாடலு முடலு மாடலும் பாடலும் வாளா வீழாவே,
 அன்மொழி யன்றினி யம்பிகை யாடிட வம்புலி வந்திடுநீ
 யாடக மோடக தோடக மார்பதி யம்புலி வந்திடுநீ. (10)
 ஏழாவது அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

அம்மாணப்பருவம்.

அந்தர்களு முகர்களும் பதிரர்களுங் கஞ்சர்களு மழிகுட்ட
 மேயவவரும், ஆராத னைத்துறைபி லம்பிகையி னடியதனி
 லனவரத மாயாதவர் ;

சுந்தரப் பந்தரமு தயிசொரிய பூரணச் சுகபோக மேயவ
 வரோ, சதையதினுந் திகழுசுவை சுந்தரியி னடியிணைக
 டோய்ந்தேவ லர்ச்சுணையுளார்,

அந்தைய லுருவுற்ற வரனாதி மூவர்களு மரியபணி செய்தா
ணையா லாடவர்க ளாகியே முத்தொழிலு ஞற்றுவா ராகு
மிவை காண்பிப்பபோல் ;

அந்தரள செம்பவள மணிரீல வம்மாணை யம்மைநீ யாடி
யருளே, ஆறுறி லொன்றாகி யகமருவு சுந்தரீ யம்மாணை
யாடியருளே. (1)

மத்தனா மகிடைகைக் கொன்றிடும கத்தான மாலக்கு மித்தே
வியை, மகிழ்தரச் சுரர்களும் வந்தனைகள் செய்திடவும்
வந்ததென்னென வம்மையே ;

பித்தராஞ் சும்பனாதி சும்பனும் பிரமணிற் பெரிதான வர
முற்றனர் பேசுசோ ணிதபீஜ னுந்தூமி ரக்கண்ணன் பீம
ராஞ் சண்டமுண்டர் ;

அத்தலத் துற்றனர் ழித்தனர்க ளென்னவே யம்பிகையுங்
கொசிகையென வாவிர்ப்ப வித்துவெங் காளியா யன்ன
வரை யதமாக்கி யேவீசல்போல்,

அத்தத்தெ டுத்தம்மைபன்மணிகுயின்ற திரு வம்மாணை
யாடியருளே, அருவிருத் தக்காவிரிப்புனத் தழகியே யம்
மாணை யாடியருளே. (2)

வேறு.

சுண்டக்க ளிற்றிடுனாடு சுண்டப்ர சுண்டமாய்ச் சண்டித்த
சத்தோனுஞ், சம்சார வெந்தழலில் வெம்பியவி ளங்கோவுஞ்
சார்முனிவர் சாற்றியவணம் ;

மண்டிக்க டுந்தவஞ் சண்டிசா முண்டிக்கு மாறுதுபேராகவே,
மங்கலந் தந்துபின் னவனுக்கு மன்னைநின் மாஞான மது
மடுத்தே ;

அம்மானைப்பருவம்.

41

அண்டச்சு முக்கணிரை நிரையாக வாற்றியவ் வம்பரத் தேக
விடலும், ஆங்கவற் றைப்பொடித் துத்திங்கள் சூடியும்
மாடியே கோடுமாபோ;

லண்டக் களித்தலுட னழகத்த் நித்திலத் தம்மானை யாடி
யருளே ஆடகச் செய்புரி வீடகத்துய்யுதரி யம்மானையா
டியருளே. (3)

அமரருத் யானவன மத்தியி லமைத்திட்ட வாடகச் சினக
ரத்தே, யதிபதும ராகவொளி யாகமா யாபரண வகிலபூ
விறையாகியே;

அமர்கரக் காவலரு ளரவகிங் கினிஜால மமைசாஞ்சி யாரு
மிடையா, யமருகல கண்டர வாய்காந்த கணகணத் தரி
யகங் கணநூபுராய்,

சிமிமணிக் ரீடந்து லங்குமந் தஸ்மிதாய் திரிநேத்ர கமலாசி
யாய், தெளிவதனியாயனியி னுல்விருத் தரனறத் தே
வேந்தி ரற்கருளான;

யமைவளக் காவிரிப் புனல்விழுப் பதியினு யம்மானை யாடி
யருளே, அமரார்பொற் பதிகிகர்த் தமருபொற் பதியுளா
யம்மானை யாடியருளே. (4)

கருவதுர்க் கமனருந் துயர்தரத் தேவருங் காவருங் கவுரி
யைக் காற், கைதொழப் பதுசகத் திரமெனக் காமெழக்
காளியே முதலவாக;

வுருவகத் துற்றசத் திகளையுண் டாக்கியே யொழிவித்த சத
பதாகூ, யும்பரே யெவ்வுழியு மெஞ்ஞான்று மெம்ம
கிமையோதுவீர் பாதுகாப்பேம்;

42

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

சருவவே தாந்தசித் தாந்தசித் தாநந்த சத்தைநந் தெந்தமக்
காய்ச் சந்ததந் தந்ததந் திக்குந்து பாற்றனங் கந்தனுக்குந்
தந்ததா ;

யருவமா யந்தமில் லுருவமா மம்மைநீ யம்மாணை யாடிய
ருளே, அதிசயத் தடனியக் கமனியச் செங்கரத் தம்மாணை
யாடியருளே. (5)

வேறு.

பாசரு பத்தினி னுழுக னுதியர் பலகைச தாசிவமாய்ப்
பஞ்சப்பி ரமத்தி னுசன னுடையைப் பார்க்கினுந் தெய்
வமய ;

லோதரு பத்தினி லுண்டுகொல் சீர்புவ னேச்சுரி யாமிவளை
யோருகி லாருமே வீடெனி லம்பர மோர்சரு மக்கடமே ;
சீதரு பத்தினைத் தேவான்ம சத்தியைத் தியானயோ கத்திர
ளாற்றேர்ந்தன ரென்றுசு வேதாசு வதரந் தேருந்தி ருத்
தேவி ;

வேதரு பத்துத்த வத்திம தனத்தால் வேறுபடக் கிடைத்த,
வேதகி பாதக காதகி யம்மனை வீசியருள் புரியே. (6)

வேறு.

உத்தம சத்திசெம் பொன்பொன் னுங்கரி யுங்கெழ வங்க
மெழி, லுய்விலர் கண்டுநின் மைவிழி யுண்குமொ ருங்கரு
டங்கிடத் ;

தத்தத வத்தினி னிற்பவு நற்பரை தருவமெ னச்சொலியே,
சதியென லக்குமி யுதியென வைத்தத யைப்பொருள்
வைப்பாவாய் ;

கொத்தப வத்திர ளெத்தனை யெத்தனை கோர்த்தனன்
முற்றினுநின், குறியந கைக்கிரை வைத்தினி யேனுங்கொ
நுந்துயர் சிந்தாயோ ;

அத்தம னர்த்தமெ ழுலொழி வானவ ளாடுக வம்மனையே,
அழகுமி குந்தச வுந்தர நாயகி யாடுக வம்மனையே. (7)

அம்மைய ளித்தவ லங்கல ருந்தவ னம்மனு வுக்கருள வம்
மனு வும்பசு கன்மமிழைத்திட வங்களை சங்கரன்மேல் ;

வெம்மையு தித்திட மங்கலை யுஞ்செல விண்டுவு மண்டுறவே
வெம்பர னும்பல பம்புற வங்கவை விஞ்சிய பீடமெனா ;

அம்மையை யிங்கெவன் மந்திரமுந்தவ ருந்தவ மேயமை
வான் அம்பரி லிம்பரி லெம்பரி னும்பல மம்பிகை நம்புக
வென்,

றம்மதி யன்னரு ளம்மணி செம்மணி யாடுக வம்மனையே
அழகுநி றைந்தக லியாணச வுந்தரி யாடுக வம்மனையே (8)

வேறு.

காசியில்லி சாலக்ஷி கவுரிமுக வாசினீ கருதுரை மிஷ
லிங்கினீ, கமருபிர யாகையில் லலிதைகா முகிகந்த மாமா
னசங் குமுதையாம் ;

ஆசின்மந் தரகாம சாரினீ கோமந்த கோமதி யத்தனத்தே,
அருஜயந்தி கவுரி கான்ய ரம்பா மலய வேகாமிரக் கீர்த்
தியே,

44

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

சாசுவத கேதார சன்மார்க்க தாயினி தங்குகோ கர்ண
பத்ரே, சைலமா தவிசைல வாராக ஜயை கமலை கமலால
யத்திலெனவே ;

ஆசையற் றவர்களுக் கருள்செய்யு மம்மையே யம்மாளை யாடி
யருளே, அடியனை யு நினை யுமா றருள்செய்த வழகம்மை
யம்மாளை யாடியருளே. (9)

திகழுருத் திரகோடி ருத்ராணி காலிகா லஞ்சர்சா லக்கிராம,
சீர்மகா தேவிசிவ லிங்கநீர்ப் பிரியைமா லிங்ககபிலா
மாயையிற் ;

புகழுங்கு மாரிகைய மங்கலையும் விமலையாம் புருஷோத்த
மோற்பலாக்ஷி, புகுசகத் திரசுபார் சுவத்தின ராயணீ
கல்யாணி மலயத்தினில் ;

நிகழுவிந் தியைவிந்தய வாசினிவி நாயகத் துமையமர கண்ட
சண்டி, நிதிவைசு ரவணமறை காயத்ரி பார்வதி சிவ
நான்மு கன்கலைமகள் ;

அகமதிற் பிரமகலை யாகியே யருளம்மை யம்மாளை யாடி
யருளே, ஆகியா யளியுடன் பொருள்வையிற் சுந்தரீ யம்
மாளை யாடியருளே. (10)

எட்டாவது அம்மாளைப் பருவம் முற்றிற்று.

நீராடற்பருவம்.

45

ஒன்பதாவது
நீராடற்பருவம்.

சதருபையின் பதியர்மனு சருவாணிமங் கலையைச் சததந்
தவம் விதிதந்தபின் சருக்காதி சமைந்தான் ;
புதன்திய திதிவாரங்கள் புரிவாரருச்சனைகள் புரிதிவினை
யணுகாதெனப் புகலும்பு னிதையதே ;
விதருபக திருவாகியவ் விரிஞ்சாதிய தேவர் விரும்பும்பொரு
ளரும்பும்விழு விமலாம்பிகை யுமையே ;
அதிருதக வலைகாவிரி யமுதாடிநீ யருளே, அடியேன்வினை
பொடியாயிட வமுதாடிநீ யருளே. (1)

வேறு.

சுந்தரசு வாகையாய்ச் சதையாகித் தக்கணையின் சொருப
மாய்த் துன்றிபுலவிச், சுயமனுவின் மைந்தனும் மைந்தனுற
வுயிரிலது துயரசா காழுழ்கியே ;
வெந்துவரு பூமியதி லேகவுங் கந்தனது விர்தைசெறி தேவ
சேனை, விரைவினருள் செய்துபின் ஷஷ்டியென நின்றதும்
வேறொருவ ருண்டாங்கொலோ ;
அந்தவமை மாமியா யறிகுறமின் மாமியா யாறுமுக னுக்கு
மனையாய் அளவிலாக் களவுபொய் வஞ்சகத் தாலயமென்
னதிபாத கற்குமருளும் ;
சுந்தரச் செல்வனையு மீன்றதாய் போன்றவிச் செந்நீரி லாடி
யருளே, திரிங்க மருவங்கம் விரிகாவி ரிப்புனற் செல்வநீ
யாடி யருளே. (2)

46

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

மங்களந் தங்குறத் திரிபுரத் தசுரர்தம் வதமுதவ மாதேவ
னும், மங்களத் தினமதனின் மகிழ்செயப் பூசையான் மங்
களமகிழ்ந் தளித்தே ;

மங்களக் கிரகமும் மங்களநன் மன்னனும் மங்களச் சந்தரிக
ளும், மங்களம் விரும்பியே மங்கள தினத்தினில் மகிழ்
தரப் பூசைசெய்ய ;

மங்களச் சண்டிகையென் மருவுநற்பெயருடன் மனந்னைபு
வற்றையருளி, மனமனுடர் முனியிருடி மன்னர்பொன்
டைர்க்கும் வாஞ்சிதமளிக்கு மெந்தாய் ;

மங்களச் சந்தகில்கள் வாரிவருகாவிரியின் மருவுநீராடி
யருளே, மல்குமுகக் கனிபில்கு மதுவீரவு புதுநீரின் மான
சேயாடியருளே. (3)

என்னதான் கண்டிக் குடும்பமென் கானகத் தேழைநாய்
போன்மலைந்தேன், ஏதுக்கு டம்பென்னும் வாதுக்கு
டைந்துமிக வித்துயர்ப் பட்டுழன்றேன் ;

மன்னவே யருணனால் வெந்துயர மங்கலே மாகாளி மாலக்
கும், மாகலைமின் மாற்றென்ன வமரர்கண மோலமிட மாபி
ரம ரப்படையிறு ;

சின்னமாய்ப் பின்னமா யசுரர்கண மடியவே சேதித்த சரிதை
தன்னைச், சிந்தித்து வந்தித்துன் சித்துருவ மாகியே
சேடித்து நிற்பதென்றே ;

அன்னையாங் கங்கையரு மைப்பசியி லேதோயு மரியகா விரி
விரியுநீர், ஆரியதாத் தெரியவே புரியவே தெரியலுட
னம்மைநீ யாடியருளே. (4)

வேறு.

முன்னர்ச்சுரநு மசுரரொடு முயங்கிப்போரின் முறிந்தோட
முதல்வியருள வென்றபின் முனைந்து யான்யானெனல்
காணு ;

அன்னையருள வியக்கென வாகவனலே முதலாக வரு
மைதெரிய வமரேச னுங்கே மறைய வஞ்சுதலுந் ;
தன்னைத்தொடிக வெனவிண்ணிற் றனிமாமொழிகொண்டிந்
திரனும் தனித்துச்சபித்துக் கண்விழித்துத் தணர விலக்
கம் வருடங்கள் ;

மன்னியருளு மாதேவி மாபாற்றீர்த்த மாடுகவே மன்னும்வி
ழிபுந் கதுவாத மாதா திருநீராடுகவே. (5)

வேறு.

வந்தவந்த வந்தணரை வந்தனை புரிந்தே, வன்றுயரெ னின்
றிருமி னென்றுரை கரைந்தே ;

சந்தசெனு மந்தனையைச் சந்திமுனி யெந்தாய், சங்கரி பொன்
செங்கரியை யிங்கருளு மங்காய் ;

வெந்துயர நந்தியற வின்றருளு கென்றான், வெந்தணல துந்
தணிய வந்தணரு முந்தா ;

அந்தமறு கும்பமது பம்பியரு ளம்பா, வங்கதசவங்கமுற
வாடியருளம்பே. (6)

வேறு.

கருதரிய கவியாணி கமனீய கமலாக்ஷி கலுமஷம றுக்கு
மயிலே, கருணாழ தக்கடல் கலிதோஷ நாகியே கருமாதி
சாக்ஷிகயலே ;

எருதுரியனாகீ யேகாரமாயகீ யேகாக்ஷீ யக்ஷீ, யேகசுக
போகமே யேஷ்ணாகிதமே யேகரசமே யரசமே ;

48

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

சரிதரிய ரூபமே சச்சிதா நந்தமே சநகாதி முனிபூஜிதே,
சம்பினி குடும்பினீ சகுணநிர்க்குணரூப சர்வபூ ஷணபூ
ஷிதே;

அரிதினும்மரிதான வம்பிகே காவிரியென் னாறுநீ ராடிய
ருளே, அக்கலச முனிகலச வாணீநீ ராதலின் னழகிநீ
யாடியருளே. (7)

பார்க்கவ னெனுந்தவன் றத்தமுனி யாணையாற் பன்னிரண்
டாண்டுநோற்றுப் பரமமா மேன்மையிற் சாதனம் வினா
தலும் பரசாது சங்கமன்றிப்;

பார்க்கிலய லில்லையாற் பரையினைக் கானேம வல்லிபைப்
பற்றிநின்ற, படரேம சூடனும் பார்வதியினுருவினைப்
பன்னிபாற் கேட்டுணர்ந்தே;

திர்க்கமுட னாய்ந்தாய்ந்து தேகாதி நியதியாய்த் தேஜோம
யத்தேவியைத், திரிபைய மின்றியே தெரிசித்து வாழ்ந்
தனன் றெரிகநீ யென்றவனையே;

ஆர்க்கவரு மிருகநர் திரைகளொடு பொருதவே யரியநீ ராடி
யருளே, ஆண்டவர்தம் மடியார்க ளனுதினம் புனிதமுற
வம்மைநீ ராடியருளே. (8)

பரியிடுவோடு மரையனது குமரர்களு மதிகமிகு படபடென
நெடிது வரவே, பயிலுதவ கணனுமிட ரடையுமென மக
னுமக பரிவிடுவோடு பரியையடவே;

யுரியவனு மரியதுதி புரியவரு பரியையிட வுயருசிலை மகிமை
புணர்வான், உயருபத மதைவிழைய வுமையினது பதம
தென வுலகுகன வெனவருளவே;

நீராடற்பருவம்.

49

அரியதவ முயலநிறை திரிபுரையு முளமிளகி யருளமய லக
மொருவியே, அடிகளடை தருமடியை யடியனடை வுற
மடமை யறநெரிய வணவிமணமே;

அரியினெடு மரனுமறி வயனுமென வானவுமை யமுதவற
லாடியருளே, அருளுபொரு ஞரியநக ரளகைநிக ரென
விரிய வமுதவற லாடியருளே. (9)

சனகனெனு மனகனவை மறையவரை முறையின்முனி தன
யனவ னனிமுனியலே, தவநிகழு சிவைமகிழு தருணி
யென வவணருண தரணிபனு மடிதொழுகவே;

தனயவின வுவசிலவை தடையில்விடை தருதிவிதி தரவு
மெதிர் மதூரமொழியாள், தனியதனை யறிதியெனி னவித
மெவ னவிதமது தனதுமிலை பெனமுணுகு;

அனையவது வறியினரு வமுதபத முறலுமிதை யறிகவிறை
தனினோதியே அறிவினரு கரையவொளி ரமையுமெமை
யதுவழியி லருளவொரு பகலுமுறவே;

யநகரிர வயவபர வறிவுருவை யகமறிய வமுதவற லாடி
யருளே, யணிபணிசெய் வணிகர்நிறை யருள்பொருள்வை
யழகியெழு மமுதவற லாடியருளே. (10)

ஒன்பதாவது நீராடற்பருவம் முற்றிற்று.

பத்தாவது

ஊசற்பருவம்.

வெங்கனவை மெய்யெனவு மெய்யிதனை மெய்யெனவும் வீட
தென வேடிவாடி, வெந்துமிக நொந்துதிரி திருசியா
காரனை விரைந்தருள லெந்தநாளோ;

கங்குல்பக லற்றவிட மெங்குளது சங்கற்ப கற்பனைக ளற்ற
ஞான்றே, களிமிகுத றுயிலிலனு தினமனுப வமதுறவுங்
காணுதுபோனணியே;

பங்குவென வந்தனென வதிரனென வெதிர்நிகழ்வன் பார்
வதீ தயைசெய்துநீ, பாவினே எனகரண வுசன்மிசை
யேறியே பரமவாந்த மிகவே;

புங்கானு புங்கமாய்ப் பொங்கிவர வெங்குநிறை பொன்னாச
லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த
பொன்னரசி பொன்னாச லாடியருளே; (1)

சேத்தியந் தன்னைவிட் டாற்சேத னந்திகழுஞ் சேத்தியஞ்
சிவையையன்றிச் சிறிதுமிலை வெறிதுலவு சித்தமே சேத்தி
யஞ் சித்தமுஞ் சிவையமதே;

சேத்தியஞ் சித்தமல துறையுமெனி லதுதனைச் சித்தமின்
றிக்கண்டதார், சிவனுமவ னொருஞான மதுபிரிவு கதுவுறு
சேர்வதெங் கேபிரிவகை,

ஆத்தியந் திகமாக வடிவத்தை யதுவிடின் னாலப மாமலீகம்,
ஆலைமனமு மேயசத் தாதலாற் கனவென்ன வன்னைநீ
யன்றி யுளதோ;

போத்தியம் போதமென வாய்நின்ற பொன்னரசி பொன்னாச லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த புண்யவதி பொன்னாச லாடியருளே. (2)

விதியினொடு விண்டுவும் விமலனும் விபுதரும் வித்தையே நீ கதியென, வெகுதவங் கோலவுந் திரிபுரா தேவியும் வெளியாகி வேண்ட லென்னே ;

கதியெதென் னருடியென் றிடவுமக் காட்டையைக் காட்டியே கைவரற்காய்க், கடலின்மணி தீபநீ பவனசின் தாமணிக் கவினுமண் டபமதனிலே ;

விதிமுதன் மயமஞ்ச மீதிலே திரிபுரா மிளிருசந் தரியின் சிந்தை மேலதா மேலுமா விரிதரின் மகிமையை வேதமே யோது மெனறாய் ;

போதமே வடிவதா யோதமே யென்மனப் பொன்னாச லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த பொற்புருவி பொன்னாச லாடியருளே. (3)

வித்தையுள் ளத்துவித வித்தையே மிக்கதா மேலான பலமுதவுமாம், மின்னென்னை யுன்னிடா ததுமன்ன லெங்ஙனே மதியெனது வடிவமன்றே ;

இத்தையக மென்றிடல் வென்றின் னி஁துறுவ தி஁துறின் யாதாமறிவாம், இச்சை முதல் வாதனைக மென்புறுத்தாவர்த விடரொலா மிந்தனந்தீ ;

அத்தியந் தமுமஞ்சல் துஞ்சிடும் ஞாதாதி யாடம்ப ரங்கண்மங்கும், ஆசையற் றிடுநற்ற வர்க்குற்றி டும்விரைவி லறுமினென் றருள்செய்தனை,

பொத்தையுள் ளுள்ளமள் ளாடிடும் பொள்ளாது பொன்னாச லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த பொங்கமது பொன்னாச லாடியருளே ; (4)

அண்ணைநின் மகிமையினை யாரெடுத்துரைதருவ ரற்புதம்
அற்புதமதே, யறிவார்க ளறிவார்க ளறியார்க ளறியார்
கள் அரனாதிபோ ரதிட்டம் ;

முன்னிருக் மாங்கதனு மேமாங்க தனும்வனம் முன்னியே
பிரமராக்க முதலவன்கைப்பட்ட வன்விட்ட முதல்வியின்
முதறிவின் மூதுரைகளுக் ;

குன்னையேறுதலவும் மன்னியெழு புண்ணிபத் தூற்றத்தின
லுருவுபோ, யுவரையும்விட்டுள்ள கதியதனை யண்மியே
யுவகையுற் றனனென்பதாற் ;

பொன்னையே மண்ணையே பெண்ணையே விடமனப் பொன்
னாச லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்
வைத்த செல்வீநீ பொன்னாச லாடியருளே. (5)

ஆகாச நீலமது மாடியின் னீழலும் மறியார்க ளறிவார்கள்
போல், அம்மையின் பாலகில மயலாகி யுயலாகி யாமிரு
வர் பாலுமென்ப,

ஆகன்ம விலயமும் விவகார மகலாதிங் காயினு மம்மைசரணை
யகர்நிசமு மறவாம லுறைதலா னுகர்வினையை யனுப
விக் கினும்விக்கலார் ;

ஏகமும் போகமும் மிவர்மனத் தள்ளாவு மிப்பிறப்பே முடி
வதா மிதிலைய மிலையென்ன வேமாங்கதன்கூறு மெழி
லான பெருமையுடையாய் ;

போகாலயத்தினிற் கரணமெனு முஞ்சலிற் பொன்னாச லாடி
யருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த கண்
ணம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (6)

எம்பிரான் முதலாக வீர்கடைய தாகவே வெம்மம்மை
யேதங்கினும், இலகுவாய் பொதுவாக வார்ப்புணு யெத
னோடு மின்பமே வடிவமாவாய் ;

இன்பமா மிவளில்லை யாயிடின வாழ்வதிங் கெவ்வுயிர்க ளிவ
ளின்பினின், இலேசமேகொண்டுமிக வாநந்தம் வந்ததென
விற்கிரா தியரும் வாழ்வார் ;

அம்பிகைய வித்தையாம் வித்தையாம் பந்தமும் மப்பந்த
நீங்குமுறையும் அளவற்ற போகமுங் களவற்ற யோகமும்
ஆகுவா யையமில்லை ;

பொன்பருங் கால்பொறிக் கான்மனம தேயூசல் பொன்னாச
லாடியருளே. பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த
தேவியுமை பொன்னாச லாடியருளே. (7)

அன்னையேயறிவிக்கு மாநந்த வல்லியினி லறிஞனுமை யாவ
னென்றே, அரியபர வாகாச பாரமே சுரிசத்தி யாநந்த
மயமாகுமே ;

பின்னையே விந்தவா காசமா நந்தமாய்ப் பேணுவிடில்
வாழ்வோ, பிநுகுமா வல்லியினு மின்பினின் றேயிவைக
வெண்பதாற் பேசுமுனையே ;

தன்னையே யுரைபிருக தாரணிய மதனினுந் தாய்வினவ முனி
யுரைப்பான், றுயிடத் தேயிவைக ளோதம்பு ரோதமர்ந்
தன்மையா லுனையடைந்தேன் ;

பொன்னையே யன்றி யொரு பூடணம திலதுபோற் பொன்
னாச லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்
வைத்த வன்னமே பொன்னாச லாடியருளே, (8)

சுத்ததே சித்தாயுஞ் சுத்ததே சத்தாயுஞ் சச்சிதா நந்தமாயுஞ்
சார்கின்ற நினைந்தார் யாமிப்பி ராமணமுஞ் சாந்தோக்கி
யோபபிடமும் ;

54

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.

அத்தேவ சத்தியேனை யேதுவென் றேதுஞ்ச வேதாச வதர
மறையும், அரியசிவ சிவையாகி கவுரிமங் கலையாகி யவ்வி
ண்டு பரமபதமாய்ச்.

சித்தேயென் னுருவமா யஞ்ரொந்தீரவுந் தேகாதி மயலேச
வுந் திவ்யமா வருடரச் செப்பிவைப் பாய்வீர சேகரக் கய
முகற்கே ;

புத்தமுத போகமே பூரண னந்தமே பொன்னாச லாடி
யருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த
தெய்வமே பொன்னாச லாடியருளே. (9)

தென்னை யேசகுரு திருமாலு நான்முகனுஞ் சீர்வசித் டர்
சத்தியே, திகழறுப ராசரவி யாசர்சுகர் கௌடபத்
சேடகோ விந்தயோகி ;

தன்னேச சங்கரர் சலசபத்ர் வார்த்திகாத் தாமலகர் தோட
காசான் தார்வித்தி யாரணயர் சுப்ரமணி நயினவழ கப்பவீ
ரேசபத்ர்.

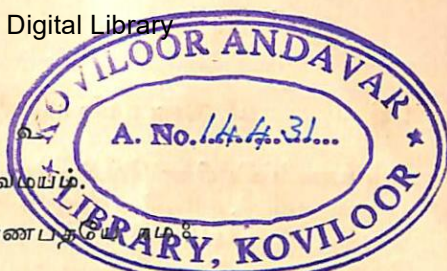
முன்னசின் முத்தைய ருகந்தைய ராண்டவர் முதிர் துறவு
கருணையிறைவர், முடனேன்ற னையாண்ட வீரசே கர
ஞான முனிவர்பத முனிவர் வாழப் ;

புன்னாச லாடுமன மென்னாசல் கொண்டுநீ பொன்னாச
லாடியருளே, பொருள்வைத்த சேரியினி லருள்வைத்த
சுந்தரீ பொன்னாச லாடியருளே. (10)

பத்தாவது ஊசற்பருவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயகி துணை.

சிவமயம்.

ஓம் மகாகணபதேய நம:.

ஸ்ரீ குருமுறையும் திருவாலயமும்.

அன்புமிகுந்த அரிய பெரியீர் !

சிறிது நுதல வேட்கை மிக்காம் ஆகலின் ஒரு சிறிது போழ்து செவி சாய்க்குமாறு அன்பானே வேண்டுகின்றும் :—ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழில் உலகீன்ற அன்னையின் உவகைதருஞ் சரிதாமிருதங்கள் ததும்புகின்றன வென்பதுகண்டாமன்றே ! நிற்ப, அதனீற்றுத் திருப்பாசுரத்தில் ஸ்ரீ சுவாமிகள் தமது குருபரம்பரையைக் குறிப்பித்தருளியுள்ளார்கள். அண்டு ஆசின்முத்தையர் என்னும் ஆசிரியர் வாரம் ஒருமுறை விழிப்பதாய அதிதிட அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அமர்ந்தருளியிருப்பர், வெளிமுகமாயவஞ்ஞான்று உகந்தையர் என்னுந் தமது மாணுக்கர்க்கு ஞான வாசிட்ட முதலியவற்றை அதுக்கிரகித்தருளுவர். அவ்வாறு அதுக்கிரகம்பெற்றுத் துறவுபூணும் உறவுகாணவே தமதாசிரியர் திருவாணையானே, கைம்மாறுதருதலேய்ப்ப வில்லற தருமத்தை யியைந்தனர். இயைந்து திருவள்ளுவ நாயனார் என்னுந் செய்வப்புலவர் கடுப்ப அத்தொழிலையும் அருந்ததியன்ன திருந்திய தரும பத்தினியையும் கொண்டு இல்லறம் நடத்துங்கால் மிடியென்பது கடிதுபடினும் தம்பால்வரும் சிவநேசச்செல்வர்க்கு, உண்ணத்தொடங்கும் உணவையும், அயலார் வளவிற்சென்றேனும் கொணர்ந்துவரும் உணவை

யும் உதவிப்பெரிதும் அவ்வம்மையார் தொடங்கிய தரும்ம் வழாதவப்பர். எனின் இவ்வம்மையார்க்கீடுண்டாங்கொல்! இலக! இலக!! இலக!!! எனலாம். ஸ்ரீ உகந்த ஞான தேசிகரோ ஸ்ரீ வசஷ்ட பகவானுக்கொப்பான நண்ணு லுணர்வும் தண்ணிய திண்ணிய சுவாநுபவமும் அண்மி யுண்மையின் செஞ்சரண் புகுந்த விவேகாதி யுகந்தார்க்கருள் வாராயிருந் தருளினர்.

அக்கால் நமது ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆண்டவர் தங்கடை நோக்கி யங்கடைந்திடிலும், வானும் வையமும் போற்ற யாவரு முய்வானருள வந்தவராசலின் ஆசிரியரை யடையுங் குறிப்பே மேற்கொண்டிருந்தனர், இருந்த ஞான்று தங்கடை நண்பர் ஒருவர் ஞானதேசிகர் தரிசனப் பொருட்டுச் செல்லுங்காற் றாமுங் கூடவே சென்று சந்நிதியில் அழன் மெழுகும் கல்லென்னுமாறு உருகித் தண்டம்போலும் வணங்கிச் சிரங்கரங்கூப்பிநிற்ப, உகந்தையர் கண்டுள மகிழ்ந்து இக்குமரன் யாவனென அன்பரை வினவ அவரும் எமது முதலாளி சுதனெனச் சுதைக் கொப்பான சுதனை நோக்கி, அன்ப ஈண்டுவந்து போவதோடும் திரிமூர்த்திகளும் பயிலும் உபநிடத நூற்களையும் ஓதியுணர்தி யென்றருள, அத்திருவாய் மொழியை அத்திங்கள் முதற் கடைப்பிடித்து ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவம் என்னும் நான்கு பணிவிடைகளையும் யாவரும் வியப்ப ஆற்றி மெய்யடியராயிருந்து “ககீசமசதீ யஞ்ஞவேத சங்கரகைதசி, லகீசவசு தேபிரஹ்ம வாசிஷ்ட மிதிசோடசம்” என இஞ்ஞான்று ஸ்ரீமதாண்டவர் சந்நிதியிலனுக்கிரகித்தருளும் வேதாந்த சாஸ்திரம் பதினாறுநூட்சில நிற்ப மற்றவற்றை முறையேயருளப்பெற்று, அடியார்க்கன்ன முதலவதே தந்நாயகன்றிருத் தொண்டுக்கிரண்டாவதாகக்

கொண்ட அவ்வம்மையார் மிடியகல வேண்டும் வேண்டுங்
காலத்தே வேண்டிய வேண்டிய வுதவி மகிழ்வித்திருந்தனர்.
அம்பிகையின் பரிபூரண கிருபைவாய்ந்த நமதாண்டவரும்
ஆசிரியர் சந்திதியில் அநேகந்தெய்வீக வைபவத்துடன் இருந்
துவரும் நாளில், ஞானாசிரியர் திருவாணைப்படி தாமவதாரி
த்த திருக்காரைமாநகர்க்கேகி அடிக்கடிவந்து பொருள்வை
த்த சேரியிலெழுந்தருளி யிருக்கும் தமது ஞானாசிரியராகிய
பரம் பொருளைத்தரிசித்துப் போவாராயினர். அவ்வுகந்த தே
வரும், உலகமெலாம் ஈன்றருளிய ஒருத்தி தனப்பாலுண்டும்
வளரும் நங்கஜமுகப்பெருந்தகைக்குமாறுது பூண்டொழுகு
அன்பினராதலின், அம்மோதக அத்தர் சித்திரைவெய்யிலிற்
புழுங்கி வெம்பியாசிரியர்பா னண்ணி அன்பு! திருமேனி
குளிர்விக்குஞ் சந்தனவபிடேகம் எமக்குச்செய்தியென்றநாள்,
அரனரியயனாதியர் போற்றும் அரும்பெருந்தகாய் ! அத்து
ணைப்பொருளிருப்பின் அநேக நின்னடியவர்க் கமுதூட்டிக்
களிப்பல், அபிடேக அவாவேல் அரும்பொன்றர விரும்பு
கின்றனன் என, தங்கமலையைத் தங்கரங் கொண்டதானுவின்
மைந்தனும் அன்னணமே யொரு அரும் பொன்காகுதர
அதை யையன் றிருப்பிரசாதமாக வைத்துக்கொண்டு அபி
டேக முதலியவற்றைச் சிறப்பா யின்புடனும் அன்புடனும்
ஆற்றினர். இவ்வாறாய் அநேகந் திருவிளையாடல்களை யாற்
றிக் கொண்டு தம்மையடைந்த திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ ஈசானிய
தேசிகர் முதலியோர்க்கனுக்கிரகித்தருளியும், சிதம்பரம் ஆயி
குள மேவிவளர் ஞானகுருநாதராகிய ஸ்ரீ மௌன சுவாமிகள்,
திருவாரூர் ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தி சுவாமிகள் முதலிய மகேசு
ரர்க் கொப்பாய பெருந்தவர்கட்கு மகேசுர பூசை முதலிய
வற்றை நடாத்தியருளியும் இலங்கிச் சின்னாட் சென்றபின்
வீதேக முக்தியை யடைந்தருளினர்.

அதன்பின் நமதாண்டவர் மோக்ஷதீபத்திற்காக ஆங்கெழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஈசான்ய தேசிகர் முதலிய பெருந்தவத்தினரது சந்நிதியில், திருச்சிற்றம்பலத்தினின்றும் எழுந்தருளிவந்திருந்த ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிகளைத் தமது ஆசிரியர் பீடம் விளங்கத்தாபித்துத் தாமையிருந்து கயிங்கரியம்புரிந்து மடாலயமுங் கண்டுதந்தனர். ஷெ சுவாமிகள் செய்த குருபக்தியை வியக்க ஆதிசேடனுங் கூடாதெனின் யாமெங்ஙன் கூறல். நமதாண்டவரே கோபத்தை வெட்டியட்டதொரு வீரனே யென்றும் வேதவாகமபுராணரூபமெனும் வீரபத்திரசுவாமியே யென்றுந் தோத்திரஞ் செய்தருளி யிருத்தலின் அப்பெருந்தகையாரின் பரம வயிராகத்தையும் அசேடசாத்திர பாண்டித்தியத்தையும் பரமசாந்தியையே பயனாகவுடைய சுவானுபூதிச் செல்வத்தையும் பரமேசுரரது திருவருள் உற்றிருந்த மேன்மையையும் யாவரே கூறவேலும்? அவர்க்குக் கிடைத்த அத்தகைய பெருமையாலையும், அவர் தமது குருவாகிய கரங்காலிலா ஸ்ரீ வெள்ளிக்கிழமை மடத்து சுவாமிகட்கியற்றிய, எப்போலியர் எண்ணுவதற்குந் திண்ணமாய் எண்ணாத பணிவிடையின் பயனே பென்ப.

அஞ்ஞான்று ஸ்ரீ ஞானதேசிகரது பேரக்காரராகிய ஸ்ரீ சிங்காரவேல் சுவாமிகள் சின்ன சுவாமிகளாக உதவியாசிரியராய் அங்கு வீற்றிருந்தருளினர்; இவரே பிற்போது கருணாநிதி யென்னும் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞானதேசிகர் தம் சீடராகி விளங்கியவர், முற்போது பக்திமாத்திர பரமாகி வேதாந்தத்தில் வாஞ்சையற்றிருந்து ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி பொன்னருளால் ஸ்ரீ கோவிலுரடைந்து ஸ்ரீ ஆண்டவர் தஞ்சிற்றந்தசீடராகிய கருணாநிதியின் சீடராய் வேதாந்தசாஸ்

திர சிரவணஞ்செய்து நிஷ்டாபரராயினர். இவர் காலத்தில், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீதேவியின் தவத்திற்கிரங்கியருளி ஸ்ரீசொர்ணபுரீசராரும் ஸ்ரீ செளந்தரிய நாயகியம்மையாரும் எழுந்தருளியிருக்கும் பொருள்வைத்தசேரிச் சிவாலயம் மடத்தின் மேற்பார்வையிலிருந்தமையின் அபிஷேக பூசையருச்சனையாதிகள் அதிவிமரிசையையுற்றிலங்கின. இவர் தமக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் கொண்டருளிய அம்மையின் சார்ந்தியம் கிடைத்திருந்தமையின் திருவருளும் நிகழப்பெற்றது. ஒருசமயம் அம்மையார் சிறுமறையவர் குழவியாய்க்கண்ணுற்று அன்பு! நீ மாத்திரம் அழகிய வஸ்திராதிகள் அணிந்து கொள்கின்றனையே எமக்கொருஅணியும் அணியக்காணோமே யென்றருள, இன்றேமுயல்கின்றேனென்று டுயன்று செய்து அநேகம் ஆபரணங்களை யம்மையகங்குளிர அணிவித்தனர். மற்றோரமயம், கள்வர் அம்மையாரது நகைகளையும் பட்டாடைகளையும் கொண்டேக, ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிகள் முன்னிலையில் ஒரு மறையவர் சிறுமியாய் அம்மையார் வந்துற்று, ஹே அருந்தவ மிகுந்த சுவாமிந்! இன்று சக்கிரவாரமாயிற்றே எமது ஆபரணங்களெங்கே? பட்டாடைகளெங்கே? இன்றணிய வேண்டாமோ ஏன் கவனிக்கவில்லை! சின்னச் சுவாமியிடத்தியம்பிக் கவனிக்கச்செய்க வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பெரிய சுவாமிகளும் சின்னச்சுவாமிகளையழைத்து அம்மையார் உத்தரவான வற்றைத் தெரிவித்து மடத்துள் ளிருக்கும் பட்டாடை யாபரண முதலியவற்றை யெடுக்குமாறுஞ்ஞாபிக்க, உடனே சுவாமிகளும், மடத்துட்டேட ஒன்றுமே அகப்படாமையின் எங்கும் எத்துணைமுயன்று தேடியும் ஒன்றுங் காணாமையின் மடத்தின் அபிமானியும் அன்பருமாகிய மெய்யப்ப செட்டியாரிடம் நவின்று வருந்துற, அத்தனவைசிய சிகாமணியும் உத்தி

யோகஸ்தர் சகாயங்கொண்டு, வெளிப்பாளயத்தில் ஏகாம்பர முதலியார் இவற்றைக்கொண்டு சென்று வைத்திருப்பதைக் கண்டு மீண்டுங்கொண்டுவர, அதுவரை யாகாராதிகள் யாதொன்று மின்றிக் கவலையடைந்து தேவியாரைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிகள் சின்ன சுவாமிகள் அடியார்கள் யாவரும், பரதேவதையின் கருணையை விபந்து கொண்டாடிப் பரமாந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கி மெய்யப்ப செட்டியாரை யாசீர்வதித்துப் பூசையாதி முடித்து விசிராந்தியடைந்தனர். ஸ்ரீ வீரபத்திர சுவாமிகளோ மிகுந்த காட சுழுத்த நிஷ்டாபரராயிருந்தமையின் தம் பூசையாதி காரியங்களும் சிரவணதிகளும் பிறர் முயன்ற பிரேரணை யானே முடித்து வருவாராயினர். ஸ்ரீ சிங்கார வேல்கவாமிகள் ஜகதாம்பிகையின் பாதார விந்தத்தில் அழுத்தமிக்கதிபத்தியானே புராண சிரவணசித்தாந்த சாஸ்திர படனஞ்செய்து வருவாராயினர், அக்காற்றான் ஸ்ரீ சட்டையப்ப ஞானதேசிகரும், காரைக்குடி சுவாமிகளென்னும் ஸ்ரீ கோவிலார் இராமசுவாமி ஞானதேசிகரும், ஸ்ரீ சேக்கிழார் பெருமான் “உலகெலா முணர்ந்தோதற்கரியவன்” என்றடியார்க்கடியராம் பொன்னம்பலவாணர் அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளப் பாடி முடித்தருளிய கிருத்தொண்டர் புராணபடனஞ் செய்துவந்து அதன் சிறந்த சமாப்தி மகோற்சவ சமயத்தில் குருகயிங்கரியமாக ஸ்ரீ சிங்காரவேல் சுவாமிகளின்றிருவாணை சிரங்கொண்டு ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகியார் திருவாலயப்பிராகாரத் தளவரிசையியற்றினார்கள். இத்திருப்பணியையும் இவர்கள் அன்பினையும் திருவுளங்கொண்ட திருத்தேவியார் இம்மூவரையுமே கருணாநிதியின் சந்நிதிக்குச்சுருதிசிகர சிரவணஞ் செய்யுமாறு செலுத்தியருளினர், என்னே! அம்பிகையின் கருணை என்னே! பக்தியின்

பெருமை என்னே ! இதுபற்றியன்றோ தருமமேக சமாதிச் செல்வராய் வீற்றிருந்த நந் தாயுமானாரும் மூர்த்திதலந் தீர்த் தம் முறையாய்த்தொடங்கினர்க்கு வார்த்தை சொல்லச் சற்குரு வாய்க்கும் என்றார். ஏன்? மாவாக்கியப் பொருள் கேட்பது பெரும்பாக்கியப் பாலதன்றோ இன்றேல், பாக்கி யத்தாலே பழமறை மொழிந்திட்ட வாக்கியங்கேட்டோ மென்றுந் தீபற வென்றியம்பாரன்றோ பெரிபார். இம் மூவ ருள் ஸ்ரீ சட்டையப்ப ஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சிங்காரவேல்சுவாமி கட்குப்பின்னர், ஆங்குறைந்தநேகம் அடியார்கட்குபதே சித்தும் குருமூர்த்திகட்காலபம் கட்டியும் இப்போதிருக்கும் மடாலயம் கட்டியும் பூஸ்திதிசேர்த்தும் வைத்ததுடன், தமதாசிரியர்மீது வேதாந்த சாஸ்திரம் பதினாறன்பொருளை யுமமைத்து மிகவழகியதோர் நெஞ்சவிதூது என்னும் பிர பந்தத்தை யியற்றியருளினர்.

இவ்வண்ணம் அப்போது மடாலயமும் சிறப்புற்றுச் சிவாலயமும் சிறப்புற்று ஊரும் பேரோங்கிப் பொருண் மிகுந்து பிரஜைகளும் பெரியராய் விளங்கியது புதிதன்றே ! ஆலயந்தொழுவது சாலவும் நன்றென்றார் ஆன்றோர்: அத னே ன ய ர வு ஞ் சிறப்புற்றேங்குதல் அடிமரத்தறவீதலே போலும் என்பர், அன்பர்காணினே மின் ! கண்டிரே நம தாண்டவர் பெருமையை, திருக்காரைமா நகரில் நமதாண்ட வர் திருவவதாரஞ்செய்திலாராயின் சிக்கலிற்றினாதல் அதன் பக்கலிற்றினாதல் எறும்பூர் முதலிய எப்பக்கலிற்றினாதல், சேதுமுதலிய சேஷத்திரங்களிற்றினாதல், தனவைசிய சிகா மணிகளின் மாளிகைகளிற்றினாதல், அடியார் குழாங்களிற்றினாதல், பிறவிடங்களிற்றினாதல் நிகழாமின்ற விசேடம் நிகழ மாறெங்ஙன் ? கண்டிரன்றே ஸ்ரீமதாண்டவர் சந்தானம்

கல்வித் துறைகளினும் செல்வத் துறைகளினும், அரசத் துறைகளினும் அடைந்துள்ள பெருமையை, என்னபாக்கியஞ்செய்தோமோ ஏது புண்ணியந்தான் செய்தோமோ அறிந்திலேம், ஸ்ரீமதி திருநெல்லை சீரடி பெற்ற திவ்ய அமுத ஆசிரியரின் ஞாபகம் யாமெனப்பேசுதற்கு நம்மனமெங்கே நான்மறைமுடிபெங்கே, நால்வர் திருவாய்மொழியெங்கே, க்ஷேத்திரந்தேர்ந்ததார், பாடசாலைபார்த்ததார், கலாசாலை கண்டதார், தீர்த்தந்தோய்ந்ததார், திருநதித்துறை கண்டதார், எல்லாம் எமையாட்கொண்ட எம்பெருமான் நிருவருளையென்பேம், என்பதென்னவம்! நமது ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர், 65வது திருவிளையாடலாகிய ஸ்ரீ அகவத்தேசப்படலத்துள் துதலியருளியுள்ளதைக் காட்டுதுங்காண்மினோகாண்மின்! :—

“பிரமவாநந்தப்பெருங்கடன் முழுகியேபிறிவறச்சுகித்
தாடி,
யொருமைமேயநன் மகத்துவன் விகற்பமிலொள்ளிய
நிலைநிற்போன்,
கருமமே கிடக்கண்டவர் பிணியறக்கதிர்விடு கவின்
வாய்ந்தோன்,
பெருமை பேசிடச் சேடனும் பின்னுறிற்பேசுறுந்த
கைத்தாமோ,

சிக்கிற்றேசிகன் சேவடிசேவை செய்திருநான்,
மக்கினச்சுரம் வந்துறமாலயன்றேந்,
தக்கவன்னையேகன்னியாய் முத்தினந்தணிப்பான்,
புக்கிருந்தனளெனினவன் பெருமையார் புகல்வார்,

காரைமாநகர்க்கேகியே கால்கள்நொந்திடவே,
வீரமாதவன் வெண்டுகளெனக்கருள்விமலை,
சேரையா வினிக் கோவிலுரெனச்செப்பிற்பிறேவன்,
பேரையேதினம் வழுத்தலல்லாற் பிறிதுளதோ.

அண்ணைநெல்லையாளதுதின மகர்நிசமருகில்,
முன்னவன்னுடனிருந்தருண்மொழி மொழிந்தனளேல்,
பின்னவன் பெரும்பெருமையைப்பேசநாவொன்றோ,
சொன்னவின்றிடுந்தகையது தொண்டரேசொன்மின்.

பிரமவித்தையின் பரம்பரை பெரிதினினிலவ,
அருமைவைத்தநன் மடமொன்றை யாற்றெனவனையே,
கருமமுற்றுறக் கதவிமுற்பொருள்களையருளின்,
திரமதெத்துணையாஞ் சொலத்தேசிகன்புகழே.

அன்பினித்தியமங்கலையையன் முன்றோன்றி,
யன்பவோருண்டைக் கிருவருமண்மினமெனவே,
என்புருகியவன் பொடுமெழுந்தருள்புரிந்தால்,
முன்பன் சீர்த்தியைச் சேடனுமொழியவோ மொழியீர்.

ஐயனார் முதற்றேவருந் தங்குறையகற்ற,
மெய்யனாரிடம் விண்ணப்ப மிழற்றுவரெனின்யாம்,
தய்யனார்பதம்தொழுவதைவிடுத்தொரு கணமும்,
பொய்யனாருடன் வாழ்வதும் புகழ்கொலோபுகலீர்.

எவனுலகினிலெழுதலாலெங்கணு மறையின்,
உவமனின் றிய முடிபொருளோசையே மிகுத்த,
பவமகற்றிடுஞ்சீடர்தம் பரம்பரைபரந்த
தவன்பெருமையை யறையுமாறெங்ஙனையறையீர்,
சககுரவன்முன் வந்தருண் முறையெலாஞ்சகத்தின்,
மிகக்குயிற்றின மேலவனுதித்திலனாயின்,

புகல்வதெங்ஙன் யாம் மறைமுடிப் பொருளினையிரு
ணின்,

றகல்வதெங்ஙன மன்பரேயறைமீனாவறைமின்.

ச|| த்திரக்கடல் விரிந்ததுஞ்சு தூர்மறை விரிவுங்,
கோத்திரத்திரள் விரிந்ததுங்கோவில்கள் விரிவும்,
நேத்திரத்திருநாதனே நேரின்முத்தீசுக்
காத்திரந்தரியானென்றிற் காண்பவரெவரே.

தென்முகமாகிவைகுந் தேவனேதென்னுடற்ற,
நன்மை செய்யறத்தினுனை ஞானதேசிகனாய் வந்தே,
புன்மைவிக்கிருந்தவெம்மைப் புகழ்பெறப்புரிந்திட்

டானால்,
தன்மையையறிந்திலாருந்தரணியின்மதுடர் தாமோ.”

காலவேற்றுமையாலெல்லாங் கலங்குமென்றபடி, மங்களம்
பொங்கித்ததும்ப ஸ்ரீ சிங்காரசுவாமிகள் நடாத்திவந்த பெரு
மையைக்கண்டார் கண்பட்டோ, ஊரார் தூதிட்டமுட்டோ,
மற்றெவ்வேறுபட்டோ அறியேம், சிவாலயத்தை மடாலயத்
தின்னீழம் பிரிப்பான்றலைப்பட்டார்சில்லோர். பிரிவுபடவே
ஊரும் விருத்தியற்றுச் சிவாலயத்தினடந்துவந்த சிறப்புங்
குன்றி மடாலயமும் நிலைகுலைந்து கடாலயமாயும், சிர
வணுதியற்றும், பூசை முதலியவையும் நடைபெறுதலின்றித்
தட்டுக்கெட்டு யாவுந்தமோறிப் போயது. பின் அம்பிகை
நோக்கோ அருட்பெருந்தாக்கோ அடியவர்போக்கோ, அறி
யேம் யாம் சிற்றறிவினம், வருணரிதியின் கொடைபோன்ற
சீட்ப்பெருந்தவருள் மேன்மை மிக்குப் பெரிய சுவாமிகள்
என்று சகங்கொண்டாடும் ஸ்ரீ பகவத்கீதை, கைவல்ய நவரீத
வுரையாசிரியர் தம் திருவாணையானே; நங்குறைதீரப் பழைய

வயலைப் புதுவயலாக்கிவந்து சமீவனத்துறைந்து அந்நல
 மிகுந்த சேஷத்திரத்தைநம் பிள்ளைத்தமிழாசிரியராகிய
 ஸ்ரீ திருச்சுளராண்டவர் பாதசேகர அடிகள், “சீரார்஑ழனித்
 திருநகரைத்தேவர் புகழ், பாரார் கயிலையெனப்பண்ணினான்—
 நீராருஞ், செஞ்சடையை நீத்த சிவஞான வீரேசன், மஞ்சபுகழ்
 கைமமா மணி” யெனப்புகழ்ந்தருளியபடி யாற்றியருளி, அவ்
 வாறே தருவனத்திருக்களரையும் செய்தருளி, ஸ்ரீ மன்மணி
 வாசகப்பெருந்தகை நிகர்ப்பத்திருத்தேரி லெழுந்தருளி
 யிருந்த ஸ்ரீ அமுதவல்லியம்பா சடேமத ஸ்ரீ பாரிஜாத வனேசு
 ரரைத் தரிசித்து மகாதேவ நாம சிரவணத்துடனடங்கிச்
 சோதிர்லிங்க மூர்த்தமாய் இட்போதாந் தருவனத்துறைந்தரு
 ளும் எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகப் பெருந்
 தகையின் பெருமுயற்சியானே ஒருவாறு மடாலயம் சீர்திருந்
 திருநிலைமைக்கு வரத்தொடங்கியது. அக்கால் யாம் திருக்கள
 ராண்டவர் திருப்பாதஞ்சென்றடைந்து சிரவணித்து வந்
 தேம், எத்திருவுள்ளம்பற்றியோ எம்மைப் பொருள்வைத்த
 சேரியதிட்டானத்திற் போய்த் தங்கும்படி யருளக் குரு
 வாணை சிரங்கொண்டு வந்திருந்த காலேயிற் சிறிது சரீரமும்
 சுகமுற்றது கண்டு குருப்பிரான் றிருவருளை வியந்து வசித்
 தேம், அக்கால் எமக்குதவியாகிய துணைவரென்னப்போற்றும்
 ஸ்ரீ மாரிமுத்துச்சுவாமிகளும் உடன்றொக்கு வீற்றிருந்த பெரு
 மையால் சாஸ்திர விசாரத்திற்கும் குன்றுதலொன்றுதிருந்
 தது. இச்சுவாமிகள் இதுகாறும் எமக்கிருடம்பாகி ஒருயிரா
 யிருந்தபெற்றி யென்னவிருந்துவேண்டிய காரியாகாரிய உத
 விகளும், சமயோசித புத்திமதிகளும், பிராசீனமடாலயவிடய
 சிவாலயவிடயச் சரிதைகளும் தந்து உபகரித்தமையை எந்நா
 ளும் மறக்கத்தக்கதன்றாகி மேலும் மேலும் ஆயுளும் பலமும்
 அம்பிகை தந்தருளப் பிரார்த்திப்பேம், இப்பழைமையான

சரிதைகளைக் கேட்குந்தோறும், ஆ! ஆ!! ஸ்ரீமது கோவி
லார் ஆண்டவர் சந்நிதிக்குப் பரம்பரையுபாசனை முர்த்த
மாகிப் பிறஹ்ம வித்யாபீடமாகி யொளிநுந் திருநெல்லைநாயகி
யார் போன்றன்றோ இம்மகா மகிமைவாய்ந்த ஸ்ரீசௌந்தரிய
நாயகியாரு மிலங்கியிருந்தருளியுள்ளார், இவ்வம்மையார் திரு
வருணோக்கிற்கு யாம் ஈடுபடுவதென்றோ என்னும் முனை
யானது எமதிதயத்தே கிளம்பியபோதினும் ஆசிரியர்
ஆணைக்குட்பட்டவனாதலின் அவ்வங்குராம் அக்கால் ஓங்கற்
கிடனின்றாயது. காலம் நீடவே எமதாசிரியர் திருக்களரில்
மகா வைபவத்துடன் ஸ்ரீமணிவாசகப் பெருந்தகை நிகர்ப்ப
விதேக முத்தியை யடைந்தனர், பின் சின்னாட் செல்லவும்
யாமும் கிரமசர்யாசமுற்று, தவம்வளர்க்கும் அவாவுடன்
அஞ்ஞான்று அடியவர் பெருந்திருக்கூட்டததுடன் இலங்கிக்
கொண்டிருந்த நமது பிள்ளைத்தமிழாசிரியராகிய ஸ்ரீ மகா
மண்டலேசுவரது சந்நிதியே யேற்பதாமென்றெண்ணி யங்
குற்றேம், ஆங்கு, அவர்களது பெருநண்பரும் எம
துயிர்த் துணைவருமாகிய ஸ்ரீ மாரிமுத்துச் சுவாமிகளும் ஸ்ரீ
மகா மண்டலேசுவரரும் இன்புடனெம்மை நல்வரவேற்றுப்
போற்றினர், ஆயினும் குருசந்நிதியை விட்டு வந்தமையைக்
குறித்துச் சிறிது ஆயாசமும் உற்றனர், சிவனாதிதிகள் செவ்
வனே நடந்து வரவே, ஸ்ரீ சௌந்தரிபநாயகியார் ஆட்கொள்
ளத் திருவுள்ளம் வைத்தனர் போலும் ஒரு பெரும் வியாதி
இத்தேகத்துற்றது, உற்ற சிறிதுகாலத்தில் ஸ்ரீ மகாமண்ட
லேசுவரர் திருக்களரிறைவராகிய தமது ஆசிரியர் கைங்கரியத்
திறங்கி நிற்கவேண்டி வரப்பிரிவுற்றேம், உற்றசின்னாட்குள்
உள்ளம்குருசந்நிதியை உள்ளி உருகி நிற்ப வியாதியும் துன்
புறுத்த, அக்கால் ஸ்ரீ ஆண்டவர் சந்நிதியில் ஞானாசிரியராக
எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதண்ணாமலை ஞானதேசிகரது திரு

வாணீப்படி முன்போன்றே குருசந்நிதியில் வந்து சேர்ந்தேம். வியாதிபுந் குணமா யதுகண்டு உளங்களித்திருக்கும் வேலை, நமது பிள்ளைத்தமிழாசிரியர் சிலசிலபோது அங்குவந்து தங்கிச்சிரவணாதிகள் நடத்திப்போவதுண்டு, அவ்வமயம் ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகி மகா வாக்கியப்பொருளைச் செய்யுள்வடிவ மாயருள அவர்களும் அம்பிகை திருவருளை வியந்து கூற, யாமும் அம்பிகையின் பேரில் ஏதாவது பிரபந்தஞ்செய்தருள வேண்டுமென்றிரப்ப ஒரேதினத்தில், பொருள்வை ஸ்ரீ சுவர்ணபுரிசுரர் ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகியந்தாதிபும், தமதுபாசனை மூர்த்தமும் ஸ்ரீ உகந்த ஞானதேசிகர் உபாசனாமூர்த்தமும் ஆகியிலங்கும் ஸ்ரீ செல்வவிநாயகர் செம்பொன்மணிமாலையும் மறுமறுதினத்திற் செய்தருளினார்கள். அவற்றையாம் வெளிப் படுத்து முறைபிலச்சிற் பதிப்பித்து ஐந்து தினம் வரை சகல வைபவத்துடனும் ஸ்ரீ சுவாமிகளைக் கொண்டே ஸ்ரீ அம்பிகையின் சந்நிதியினும் ஸ்ரீ செல்வவிநாயகர் சந்நிதியினும் அரங்கேற்றிவைத்தேம். அந்நாண்முதல் நாட்கு நாளாயர்வும் மங்கலமும் அன்பு மின்பும் ஒங்கத் தொடங்கியது, தொடங்கவே, தேவியாருக்கும் ஐகந்நாயகர்க்கும் சில அன்பரைக் கொண்டு சில கட்டளைகளும் சில ஆபரண முதலியவைகளும் செய்ய முயன்றேம், முயன்றதுடன், ஸ்ரீ சிங்காரவேல் சுவாமிகட்குப் பிற்காலம் இவ்வாதினத்தை நடாத்தி வந்த ஸ்ரீ சட்டையப்ப ஞானதேசிகரும் ஸ்ரீமுத்தைய ஞானதேசிகரும் பெருமுயல்வுடன் திருத்தி யமைத்த மடாலயத்தையும் புதுக்கி நிர்மித்த குருவாலயத்தையும் அடியவர் மகேசுர பூசைக்காகத் தேடிவைத்த பூஸ்திதியையும், சீர்திருத்தியும் உத்தாரணம் புரிந்தும் விருத்தியாக்கியும் வந்தேம் வருகின்றேம். வருமொரு போது நமது ஸ்ரீ மகாமண்டலேசுரர் ஆங்கெழுந்தருளி, மடாலயத்தில் நெடுநாட் சிரவண

மிலாதிருப்பது அலங்காரமன்றென்றாள் ஸ்ரீ மாரிமுத்து
 ஸ்வாமிகளையும் ஏம்மையும் வைத்துக்கொண்டு ஆங்குச் சர
 ணடைந்திருந்த அடியவர்க்கு நான ஜீவவாதக்கட்டளையை
 யாரம்பித்துத் தாமே முதனாள் உபதேச பாடஞ் செய்வித்து
 மறுநாண்முதல் ஏம்மையுபதேச பாடம் நடத்தி வரும்படி
 ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்னைக்கெழுந்தருளிய பின் ஸ்ரீ மாரி
 முத்து சுவாமிகளின் திருவாணையையும் மேற்கொண்டு இடை
 விடாமல் உபதேசபாடம் ஸ்ரீ ஆண்டவர் சந்நிதான முறைப்
 படி நடாத்தி வருகின்றேம், இப்போதும் கைவல்ய நவரீத
 மும் ஸ்ரீ கருணாரிதி திரட்டி யருளிய ஸ்ரீ பாகவதத்திரட்டும்
 நடந்து வருகின்றன. இனிமேலும் இன்னணமே நடத்தி
 யருளுமாறு குருவையும் இறைவனையும் இறைவியையும் பிரார்
 திக்கின்றோம். இஃதிவ்வாறுகத் திருப்பணி செய்யவேண்டு
 மென்று அரங்கேற்றுங் காலத்தாஞ்ஞாபித்த முறையை
 நினைந்துநிற்ப, அகஸ்மாத்தாகத் தம்பதியுடன் இங்கு தரிசன
 நிமித்தம் வந்து வசித்துக் கொண்டிருந்த நா. வ. மெய்யப்ப
 செட்டியார் மனத்தில் அம்பிகையவரை யாட்கொள்வான்
 புகுந்ததுபோற் புகுந்து திருப்பணிக்காக 60000, அறு
 பதினாயிரம் ரூபாய் சிங்கப்பூர்க் கடையில் வாங்கிக்கொள்
 னும்படி செய்து வைத்ததைக் கண்டகமகிழ்ந்து திருப்
 பணி தொடங்கி நடத்திவரப்பணம் போதாததாக மீண்டும்
 நா. வ. மெய்யப்ப செட்டியார் வசிக்கும் காரைமாநகர்க்
 கேக அவரும் தமக்குச் சொந்தமான அநேகந் தனவையி
 ரைக்கொண்டு மீண்டும் 15000, பதினாயிரம் ரூபாய்
 தவைத்தனர், அதுவும் போதாததாக, அங்கேயுறையு
 நாள், அவரையே திரவியப்பொருட்டுப் பின்பற்றுமாறு
 நேர்ந்தது, நேரினும் அவர் அதற்கிணங்காதது போன்று
 வைத்துடன் ஏம்மைப் பிரயாணமாமாறும் துரிதப்

படுத்தினார், படுத்தவே என்னசெய்வதென்று தோன்றாமல் தொடங்கிய திருப்பணி நலம்பெறுமாறெண்ணென அம்பிகையைத் தியானித்திருப்பத் தேவியும் அவர்மேல்வைத்த தையையால் ஒரு திருவிளையாடற் புரிந்ததும் புதுமையே, என்னை? எம்மைப் பிரயாணப்படுத்தவந்த ஷட செட்டியார் தம்மைமறந்து ஒரு உண்டியலும் எழுதி யெமக்குத்தந்தார், தரும்வரை யெவ்வாறுமோவெனத் தேவியாரைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த எம்முள்ளமுவப்பத் திருப்பணிக்காக அவ்வுண்டியலில் ரூபாய் 10000, பதினாயிரம் தரப்பெற்றிருந்தது. என்னே தேவியின்றிருவருளென்று அவர்க்காசி கூறி இருக்கைக் கெய்தித் திருப்பணியை நடாத்திவருகின்றேம். ஸ்ரீ சொர்ணபுரீசுரார்க்கு, கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், சோபனமண்டபம், நீராழிமண்டபம், நந்திமண்டபமும், ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகிக்கு கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபமும், ஸ்ரீ கணேசர் ஸ்ரீ கந்தர், ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தர், ஸ்ரீ இலக்குமி தேவியார் ஸ்ரீ துர்க்கா தேவியார் தமக்கு தனித்தனியே கருங்கல்லால் ஆலயங்களும், ஸ்ரீமந் நடராஜ சபையும், குடவறையும் மடப்பள்ளியும், திருமதிலும், திருமானிகைப்பத்தியும், கோபுரங்களும் ஸ்ரீ செளந்தரியநாயகியாரது தெய்வத்திருவருளால் சிற்பசாஸ்திரப்படி நன்கமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அல்லாமலும் ஸ்ரீ தேவியாரது சந்நிதியின்றென்பால் பன்மலர் நல்கும் நந்தனவனமும் பசுபதியாகிய எம்பெருமானது சந்நிதியின் கீழ்புரம் பசுமடமும் நவமாயமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இன்னும் ஒருவருடத்திற் பூர்த்தியாம், மகாகும்பாபிடேக சமாப்திவரை 100000 இலகூஷம் ரூபாயின்னும் வேண்டும். ஸ்ரீ இலக்குமிதேவிக் கறுக்கிரகம் செய்த

ருளிய ஆலயமிது வாதலின் சந்நிதிவிசேடத்தால் யாவும் பூரணமாகக்கைகூடி முற்றுறுமென்பதே யம்பிகை யருளான் மனத்துணிபாம். நினையாதிருப்பினும் முன்வந்து நிற்கும் எனையாளும் ஈசன்செயலென்பதையும், அநேக முறை கண்டேம். இப்போது முன்போலவே அதிகமாகவே சிவாலய பூசை கட்டளை முதலியவையும் குருமூர்த்திகளின் பூசை முதலியவையும், சிவனாதிகளும் ஊரிற் பிரஜைகளின் சேஷமாதி களும் மேலும் மேலும் விருத்தி யாகிக்கொண்டே வருகின்றன. இக்கோலாகலத்தில், ஸ்ரீ மகா மண்டலேசுரர்களாகிய நமது சுவாமிகள் திருவாரூரில் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி சுவாமிகள் மடாலயத்தில் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருப்பதைக்கேள்வியுற்று அடியார்களுடன் அங்குச் சென்று தரிசனஞ் செய்து நடந்துவந்தயாவற்றையும் தெரியப்படுத்தி, முன்னந்தாதியும் மணிமாலையும் செய்தருளிய வைபவமே இத்தொடக்க மாதலின் இது முட்டின்றி முடியுமாறு அம்பிகையின் பேரில் ஒரு பிள்ளைத் தமிழ் இயற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, ஸ்ரீ சுவாமிகளும் விரைவில் அநேக அம்பிகை சரிதாமிர்தங்களை நிறைத்துப் பாடிமுடித்துத் தந்தருள அச்சுவாகனமேற்றி நண்பர்கள் நல்விழி காணுமாறு தந்தோம் யாவரும் பாராயணஞ் செய்து பேரானந்தப் பெரும் பதவியை யடையுமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

மேய்யப்பஞான தேசிகர்,

கோ. ஆ. பெரியமடம்,

பொருள்வைத்தசேரி, சிக்கல்.

ஸ்ரீ குருமுறையும் திருவாலயமும் முற்றுப் பெற்றது.

ஸ்ரீ சௌந்தரியநாயக

துணை.

